

www.tezauriliturgic.ro
ΑΡΧΙΜΑΝΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΕΥΘΥΡΟΥΛΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΓΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐναπλήρωσις
τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου

Ταύτη προσετέθησαν ὁ Παρακλητικός κανὼν
καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες Οἴκοι τοῦ Ἁγίου

Ἐποιήθησαν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει
ὑπὸ

Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Ἑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΡΘΟΔΟΣΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΛΕΜΕΣΟΣ 1996

Μαΐου ιθ'.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Ἐπιφανίου,
Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.

Εἶδησις. Εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτὴν λαμβάνομεν ὡς ὀδηγὸν
τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν Κυριακῇ ἢ τῇ Τε-
τάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως
τοῦ Πάσχα ἢ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν
τῆς μνήμης τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τῇ Η' Μαΐου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Επιφανείας τῆς θείας Χριστοῦ τὴν ἔλλαμψιν, ἐν τῇ ψυχῇ
πλουσίως εἰσδεξάμενος Πάτερ, φωστήρ τῆς εὐσεδείας

ὄφθης λαμπρός. Ἐπιφάνιε ὁσίως
οσιδέ, ὡς θεοῦ θερμάτων γνήσιος.

Εν τῇ τοῦ νόμου λατρεία ἀναστρεφόμενος, τῆς χάριτος τὸ
φέγγος, τῆς καινῆς Διαθήκης, τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ ὡς καθα-
ρός, ἐμνήθης μακάριος, καὶ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας μύστης
σοφός, ἀνεδείχθης Ἐπιφάνιε.

Επιφανῶς διαλάμπων τοῖς θείοις δόγμασιν, ὡς Ἱεράρχης
μέγας, καὶ διδάσκαλος θεῖος, καὶ ἔμπλεως σοφίας τῆς
θεικῆς, Ἐπιφάνιε πάνσοφε, αἰρετικῶν διαλύεις τὸν σκοτα-
σμόν, διδαχῶν σου τῇ λαμπρότητι.

Εργοῖς ὁσίοις καὶ λόγοις τῆς οὐρανίου φθογγῆς, καὶ
θαύμασιν ἐνθέοις, Ἐπιφάνιε Πάτερ, τὴν ἀρχιερωσύνην
περιφανῶς, Ἱεράρχα ἐδόξασας· καὶ νῦν τῆς δόξης τῆς ἄνω
ἐπιτυχῶν, τῶν ἐμνοῦντων σε προΐστασο.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ζωῆς, ἱερουργὸς ἐχρημάτισας, τῇ
καθαρᾷ πολιτείᾳ λαμπρυνθείς, καὶ μνηθεὶς τὰ κρείττο-
να Ἐπιφάνιε· Χριστὸς γὰρ ἐν σοὶ ἐπανεπαύσατο, ὁ σοφὸν θε-
ηγόρον δείξας σε, τῆς ἑαυτοῦ ἐνανθρωπήσεως, καὶ τῶν θείων
μυστηρίων οἰκονόμον θεόληπτον. Αὐτὸν ἰκέτευε Ἱεράρχα μα-
κάριε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος δ'. Οἶκος Ἐφραθά.

Ἦνοιον τὴν ἀληθῆ, τῇ θείᾳ ἐπιπνοίᾳ πλουτήσας Ἱεράρχα,
μυσταγωγεὶς τῷ λόγῳ, πίστεως τὴν ἀκριδειαν.

Βρῦναι ποταμηδόν, τῆς χάριτος ὁ λόγος, ἀπὸ τοῦ στόματός σου, τὰς λογικὰς ἀρούρας, ἀρδεύων Ἐπιφάνιε.

Στίχ.: Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε δικαιοσύνην...

Αύχνος θεοφεγγῆς, Ὁρθοδοξίας ὄφθης, καὶ τῆς ἐν Κύπρω Πάτερ, ἀγίας Ἐκκλησίας, στήριγμα ἀδιάσειστον.

Δόξα. Τριαδικόν.

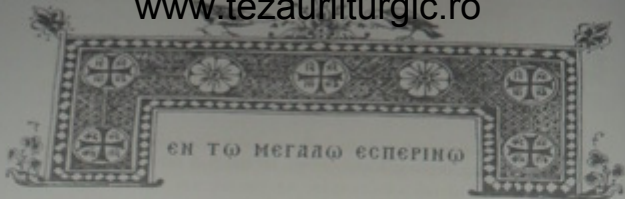
Εἴνα σε τῇ μορφῇ, τρισὶν ἐν χαρακτήρσι, τρισήλιε θεότης, Θεὸν δοξάζει πάντων, ὁ θεὸς Ἐπιφάνιος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τέξασαν τὸν Θεόν, καὶ μείνασαν Παρθένον, Ἀγνή σε Θεοτόκον, γεραίρει καὶ κηρύττει, ὁ θεὸς Ἐπιφάνιος.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον
ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ ἐξῆς γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ο ἴλην τὴν διάνοιαν, ταῖς θαυμασταῖς ἐνεργείαις, ἀνατείνας Ὅσιε, τῆς ἐνθέου κληροῦς φῶς προσέλαβες, ἀληθοῦς πίστεως, καὶ νίθεσιαις, οὐρανόσιου κατηξίωσαι, καὶ ἐνθεότατος, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, καὶ κηρυξ καὶ διδάσκαλος, καὶ μυσταγωγὸς ἐχρημάτισας· ὄθεν σε τιμῶμεν, ὡς σκευὸς ἀρετῶν θεοειδῶν, καὶ τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν, Πάτερ Ἐπιφάνιε.

Χ λαίναν ἐνδυσάμενος, ἱερωσύνης παμμάκαρ, Ἱεράρχης ὄσιος, καὶ ποιμὴν θεόσοφος ἀναδέδειξαι, ἀσφαλῶς Ἁγιε, ἄγων καὶ ποιμαίνων ἐπὶ γλῶσσην θείας πίστεως, σοφία λόγων σου, καὶ ζωῆς ἁγίας πρὸς ἔλλαμψιν, οἰκίῳ ὑποδείγματι, καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων δυνάμει, τὸν λαὸν Κυρίου, θεόφρον Ἐπιφάνιε σοφέ· διὸ ἀξίως δεδόξασαι, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄ λόγοις θεοφθόγοις σου, αἰρετικῶν θριαμβεύεις, τὰ σαθρὰ διδάγματα, Πάτερ Ἐπιφάνιε θείῳ Πνεύματι·

ἀφραγής σου, τῆς ἐκκλησίας οφθής, καὶ δογμάτων στόμα ἔνθεον, καὶ δίου κρείττονος, καὶ ἠθῶν σεμνῶν ἐλοτύπως, καὶ μέγιστος ἐν θαύμασιν, ὡς τοῦ Παρακλήτου κειμήλιον νόσους γὰρ ἰάσαι, καὶ πνεύματι διώκεις πονηρά, τῶν προσώτων ἐκ πίστεως, Ὅσιε τῆ σκέπῃ σου.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσεις.

Νόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγός σοι γεγένηται, εἰς Χριστὸν Ἐπιφάνιε, δεικνύς τὴν ἀστράφασαν, τοῦ Σωτήρος χάριν, τῆς θεογνωσίας, προγραφομένην μυστικῶς, καὶ τυπομένην διαφανέστατα, ἦν περ καὶ ἐφανέρωσας, ταῖς διδασκαί σου πανεύφημε, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ θεόπνευστα δόγματα.

Νόμον τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεύς ἐχρημάτισας, θεοφάντορ μακάριε, φωτίζων τὰ πέρατα, ταῖς τῶν σῶν δογμάτων, θείαις δαδουχίαις καὶ τῶν αἰρέσεων θερμῶς, τὰς γλωσσαλγίας κατεστρεφάμενος, πανσόφως ἐστηλίτευσας διδασκαλίας πανόσιε, καὶ τὸ κάλλος τὸ ἄχραντον, τὸ τῆς πίστεως ἔδειξας.

Οἷος ὁ ἔνθεος, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι, συνδραμών παρεσκεύασε, τελεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ δαιμόνων θράσος, Πάτερ ἀπελαύνειν, καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγηδόνας παύειν ἐντεύξεις· καὶ χάριτι κοσμούμενον, ἱεραρχίας σὲ ἔδειξεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάντες πόθῳ μέλψωμεν τὸν ἱερόν Ἐπιφάνιον, ὄραθέντα τοῖς πέρασι, ὄργανον θεόπνευστον, θείων χαρισμάτων, φωστῆρα τὸν τῆς Οἰκουμένης ἀπλανῆ, τῆς Τρισηλίου Μονάδος κήρυκα καὶ θεῖον ἀντιλήπτορα πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, πρεσβευτὴν τε θερμότατον καὶ προστάτην πανίσχυρον.

Φαιδρά ἐξανέτειλε, καθάπερ ἥλιος Ὅσιε, ἡ πανίερος μνήμη σου, ἀκτίσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων πράξε-

ων παμμεγέθων, τῶν ἐκείνων, τὰς διανοίας φέγγει τοῦ Πνεύματος, αὐτὴν οὖν ἐφορᾶζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν Ἐπιφάνιε Πάνσοφε τῶν Κυπρίων ἀγλάισμα.

Ἄστέρα παγκόσμιον, πληθὺς Κυπρίων ἐπέγνωκε, σέ θεόφρον θεσπέσιε, Ἐπιφάνιε ἐνδοξε λειτουργῆ Κυρίου πάντες μετὰ πόθου, ἀπορροῦμεθα πιστῶς, οἱ προσιόντες τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, ἰάσεις καὶ χαρίσματα, ἐκ τῆς σωροῦ τῶν λειψάνων σου, ὄθεν πίστει δοῶμεν σοι, χαίροις Πάτερ τρισόλδιε.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου. Ἦχος δ'

Ἐί καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς Ἰουδαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων δλάστημα, ἀλλ' ἡ χάρις Πάτερ ἢ τοῦ Χριστοῦ ἐν σοὶ ἐπιλάμπασα, μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς ἀπειργάσατο· ἐντεῦθεν ὡς ἀγγίνους, τὴν ἀμφοῖν διαθηκῶν, κατὰ νοῦν εἰληφῶς ἐκδασιν, ἀπὸ δουλείας, εἰς ἐλευθερίαν μεταδέδηκας. Διὸ ἰκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν, λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, κε' Ἰα-
νουαρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ι' 7, γ' 13)

Μνήμη δικαίου, μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν·

εὐγνωστός ἐστιν ὁ Θεὸς ὁμοῦ καὶ ἴσιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἰσότητος, ὡς καὶ ἡ ἀποστολικὴ αὐτῆς ἔκφορὸς ἐστὶν δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὡς τέκνα σεμνά γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἀνθρώπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάσσει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζονται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προσεμῶ ἐμὴν φωνὴν εἰς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα δουλὴν καὶ γνώσιν καὶ ἐννοίαν ἐγὼ ἐπεκαλέσασθην. Ἐμὴ δουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοῆσατε τοίνυν ἀκακοὶ πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδεῦτοι ἐνθέσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάμιν, σεμνά γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδέ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἔσσι τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκουσι γνώσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ἡμῶν, καὶ πλησθῆσεθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 7)

Λίκαιος ἐάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδέ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλά δὲ ἔστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρωσ, δίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετίθη. Ἥραπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φανulότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἀκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο

ἐσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λοιποὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Παροιμ. κεφ. δ' 14)

Κτόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίσταται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ἔλθαι ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δικαίος γεννᾶται εἰς ζωὴν καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. Φῶς δικαίους διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται· καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῶ πάντες ἄμεμοι ἐν ὁδοῦ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνειότη· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοιιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέριχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τριβόις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἔραστης ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρετις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐτὴ διδάσκει, δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφάς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πάσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθῆ· ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ

Ταῖς ἐναρέταις ἰσοταῖς κοσμουμένων, ἀρχιερεὺς δοῖος καὶ ἀκακος, ἐχρημάτισας Πάτερ' καὶ πολλαχῶς διαλάμπας, ποιμαντικοῖς κατορθώμασι, περιφανῆς ἐν Ἱεράρχαις, καὶ ἐν ποιμέσι θεόληπτος, Ἐπιφάνιε ὠφθης· ἡ γὰρ χάρις τοῦ δίου σου, πανταχοῦ διέδραμε, καὶ πάντας διηγείρει κράζειν· Κύριε δόξα σοι.

Εἰ γὰρ καὶ προαίρεισιν ἀγαθὴν καὶ καλλίστην εἶχες, ἀλλ' ἡ τοῦ Πνεύματος πανοθενουργὸς ἐπίπνοια, ὑπὲρ φύσιν σὲ κατέστησε, Πάτερ' δοῖε· καὶ ἐν σώματι ὦν, τὸν ἀσώματον καταπαλαῖσαι ἠδυνήθης πολέμον, καὶ στεφανηφόρος εἰσηλθες εἰς τὴν Ἄνω Ἱερουσαλήμ, συγχορευῶν τοῖς ἁγίοις, μεθ' ὧν ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Ω'ς οἰκονόμος θεόσοφος, τῆς ποικίλης τοῦ Πνεύματος χάριτος, κατ' ἀξίαν ἐν πᾶσι διέπρεψας Ἱεράρχα Ἐπιφάνιε· τῷ γὰρ λόγῳ μυσταγωγῶν τὰς πρὸς Θεὸν ἐπιδόσεις, πράξει σαφῶς διεδήλους, τῆς ἀληθείας τὴν ἐκδασιν· καὶ ἀγγελικῶς ἱερατεύσας Θεῷ, τῆς εὐσεβείας ὑφηγητῆς, ὡς τῶν Ἀποστόλων ζηλωτῆς, ἀνεδείχθης Ὅσιε πάντας γὰρ παιδεύεις, ζηλοῦν τὰ κρείττονα χαρίσματα, καὶ ἐν ὁσιότητι καὶ ἀληθείᾳ δοᾶν· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος γ'.

Ηφανίσθη ποτὲ καὶ καταπεφρόνηται, ὡς ἀραχνίων εὐτελέστερα, τὰ καταγέλαστα καὶ ἀσελγῆ, τοῦ πονηροῦ ὑποψιθουρίσματα· ὑφέρπων γὰρ δολίως ὁ ἀρχέκακος, τῇ τῶν γηίνων ἠδονῇ ἀπατήσαι σε, ἐν ἐρήμῳ ἠθέλησε, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τῇ ἀγνωσίᾳ σου ἐνηχῆσαν ψυχῇ, πανοπλίαν σε ἐνέδυσεν ἄτρωτον, καὶ τὴν ἐκείνου συνέτριψας κά-

Ἦχος δ'.

Γ τόμα θεῖον ἐσχηκώς, ὡς καθαρθεῖς τῇ ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος, τῆς ἀληθείας τὸν λόγον ὀρθῶς διετρέψασας, θεηγόρε Ἐπιφάνει· τῇ γὰρ ἀνωθεν ροπῇ, καὶ ἐν δόγμασι ἁγίοις, αἰρετικῶν τὴν ἀνοίαν ἐλέγχεις· καὶ ἐν θαύμασι δοξασθεῖς, καὶ δυνάμει πλεισταίς, τοῖς βασιλευσὶν αἰδέσιμος, καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἐγένου ποθητός· πάντας γὰρ ἐδίδαξας, μὴ ἔπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, καὶ ἐν ἀληθείᾳ κράζειν· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τ ῆ τοῦ δίου σου λαμπρότητι, τὴν ἱερωσύνην φαιδρύνας, ἔπερ ἥλιον ἔλαμψας, τῇ οἴκουμένη Ἐπιφάνει· τὸ γὰρ δοθέν σοι τάλαντον, ὡς εὐγνώμων δοῦλος πολυπλασιάσας, τὴν τῆς χάριτος ἐξουσίαν, πανσόφως διήγαγες· ὄθεν στῦλος καὶ ἐδραῖωμα, καὶ νυμφοστόλος πανάριστος, τῆς Ἐκκλησίας ἐδείχθης, καὶ πρὸς Χριστὸν προοδευτής θερμότητος, τῶν τελούτων τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τ ῶν ἐπὶ γῆς ὡσερ ἥλιον ὄφθέντα καὶ τῆς γῆς τὰ πέρατα καταυγάζοντα, τὸν πανέδοξον Ἱεράρχην καὶ κλεινὸν διδάσκαλον Ἐπιφάνιον, οὗ ὁ φθόγγος ὡς οὐράνιος ἦχος τὰς τῶν ἀσεβῶν κακοδοξίας καταδροντήσαντα, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν σοφῶς ρυθμήσαντα, καὶ σύσκηνον τῶν Ἀγγέλων γεγονότα δεῦτε ἅπαντες οἱ πιστοὶ ἀξιοχρέως. Πανηγυρίσωμεν, ὅτι ἀδιαλείπτως προοδεύει τῷ τῶν ὄλων Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ἐκτελούντων μετὰ πόθου, μνήμην αὐτοῦ τὴν πανίερον.

**Ώχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.*

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, ὁ ἐκ τῆς Κύπρου ἀνατείλας ὡς ἥλιος, καὶ πάσαν τὴν Ἐκκλησίαν, μαρμαρυγαῖς νοηταῖς, καταναγάζων Πάτερ Ἐπιφάνιε· τὸ σκευὸς τὸ Πνεύματος, ἀρετῶν τὸ θησαυρίσμα, Ὁρθοδοξίας, θεηγόρος ὑπέρμαχος, στόμα εὖσημον, τῶν δογμάτων τῆς πίστεως· κλῆμα τὸ εὐφωρῶτατον, τὸν δότρυν τὸν πέπειρον, τὸ προβαλλόμενον κόσμῳ, τῆς ἐν Θεῷ οἰκειώσεως· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τοῦ Ἰησοῦ ἡ δροστή, καταπτοοῦσα κακοδόξων συστήματα, Πατέρων σὺ ἡ ἀκρότης, θεολογίας πηγὴ, τῶν δογμάτων ρεῖθρα ἀναβλύζουσα, ὀσίων ἰσότημος, παρησίας τὸ ἀγαλμα, ἀστραπηβόλε οὐρανὲ τῆς εὐθύτητος, καὶ ἀπλότητος ὁ ἰσαγγελος ἄνθρωπος, μύστης τῶν ἀσυλλήπτων τε, ἀρρήτων πανόλδιε, τοῦ Παραδείσου χαρίτων, τῇ σῇ ἀσκήσει γεγένησαι. Διὸ σαῖς πρεσβείαις τὰς ψυχὰς ἡμῶν σωθῆναι Χριστοῦ δεόμεθα.

Στίχ: Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Χαίροις Ἀρχιερέων λαπτήρ, ὁ τὰς ἐλλάμψεις δεδεγμένος τοῦ Πνεύματος, πλουσίως τοῦ Παναγίου, δι' ἐναρέτου ζωῆς, ὡς Θεοῦ θεράπων γνησιώτατος, σοφὲ Ἐπιφάνιε, Ἐκκλησίας ἀγλάισμα, ὀρθῶν δογμάτων, θεοφόρε διδάσκαλε, καὶ αἰρέσεων, ὀλετήρ ἰσχυρότατος. Ὅθεν σε μακαρίζομεν, ὡς θεῖον ἐκφάντορα, καὶ πρακτικὸν ὑποφήτην, τῶν μυστηρίων τῆς χάριτος, Χριστὸν ἀνεμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Βίψ ἀγαθή, ἡ Ἁγία Ἐπιφάνιε, δο-
 χεῖον χαρίτων ὤφθης, καὶ θαυμάτων πολλῶν, αὐτουργὸς
 ἐδείχθης ἐνθεωΐατος, καὶ πάσι περιδλεπτος βασιλευσί, καὶ
 ἀρχουσί, Πάτερ ὠράθης, τῆ πλουσίᾳ σου χάριτι, δι' ἧς ἀπα-
 ντας, Ἱεράρχα κατέπληξας· λόγῳ νεκρὸν γὰρ ἠγειρας, καὶ
 δαιμονας ἤλασας, καὶ ἀσθενείας ποικίλας, τῆ προσευχῆ σου
 ἰάτρεισας, Χριστὸν μεγαλύνων, τὸν δοξάζοντα, τοὺς τοῦτον,
 θερμῶς δοξάζοντας.

Χαίροις ἡ τῆς Ἐρήμου Ἐδέμ, γεωργηθείσα ἐν ἀτρυτῶ πα-
 νεύφημῃ, ἀγῶνι καὶ ἐν ἰδρώσι, μοναχικῆς διότης, τοὺς
 καρπούς πλουσίως ἐκδλαστήσασα. Τὸ σῶμα σου γέγονεν,
 Ἐπιφάνιε δοσε, Ναὸς Κυρίου, καὶ ταμεῖον τῆς Χάριτος, διὸ
 ἔλυσας τῶν παθῶν ἐπανάστασιν. Ὅθεν νῦν ἀναβέδθηκας εἰς
 ὕψος θεώσεως, τὴν πράξιν ἔχων τρισμάκαρ εἰς θεωρίας ἐπί-
 δασιν. Πρεσβεΐαις σου Πάτερ, τὸν Δεσπότην ἐκδυσώπει
 σωθῆναι ἀπαντας.

Στίχ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἡ λαμπάς, ἱεραρχῶν τε ὁ ἀστήρ ὁ
 ἀείφωτος, ὁ σκότη αὐγάσας πάλαι, αἰρετιζόντων λα-
 μπρῶς, καὶ τῆς πλάνης στήσας τὰ φρυάγματα, τοῦ Νόμου
 ἀοίδιμῃ καὶ τῆς χάριτος σύζευξις, Ἀρχιερέων τὸ σεμνὸν
 ἐγκαλλῶπισμα, καὶ ὀχύρωμα Ὁρθοδόξων τὸ ἀσοιστον. Πάν-
 τεσ νῦν ἐορτάζοντες, κλεινὴ Ἐπιφάνιε, ἐν ἐγκωμίοις σὴν μνή-
 μην, ἀναφωνοῦμεν σοι δοσε, μὴ παύσῃ πρεσβεύειν τῷ παρέ-
 χοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διὰ τὴν πνευματικὴν σοφίαν δι-
 δάσκαλος ὤφθης, Ἐπιφάνιε μακάριε· καὶ Χριστὸν εὐρῶν
 ποδηγέτην, τὰς δουλὰς τῶν κακοδόξων αἰρετικῶν διεσκέδα-
 σας. Διὸ αἰτοῦμεν σε Ἁγιε, πρεσβεύειν ἄχρι τέλους, τὴν ὑπὸ

σοῦ δεδακτοῦ ἐξέλιπον φυλαχθῆναι ἡμῖν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος σου ἐπὶ τῶν ὀλων, δα-
σηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.
Νῦν ἀπόλυσις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτικίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, ἔγνωσ τὴν χάριν, καὶ θεόφθογγον, ἔσχηκας
γλῶσσαν, Ἰεράρχα σοφῆ Ἐπιφάνιε· ὄθεν δογμάτων
ὀρθαῖς ἀναπτύξεσιν, αἰρετικῶν θριαμβεύεις τὴν ἀνοίαν. Πά-
τερ· Ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι, ἡμῖν τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου Πολίτης.

Ὁ ῥθοδόξων τὸ νίκος, καὶ ἐρήμου θησαύρισμα, καὶ ἀρχιε-
ρέων τὸ κλέος, Σαλαμίνοσ τὸν πρόμαχον, τὸν θεῖον Ἐπι-
φάνιον πιστοί, τιμῶμεν ἐν ὑμνοῖσ καὶ ᾠδαῖσ, πρὸσ αὐτὸν ἐν
εὐλαβείᾳ χαρμονικῶσ, τὸ Χαῖρε ἀνακράζοντεσ. Χαῖρε τῶν μο-
ναζόντων ὁ ποιμῆν, χαῖρε τῆς ἡουχίας ἐντρύφημα, χαῖρε τῆς
θεολογίας ἀσπῆρ ὁ ἀείφωτοσ.

Καὶ νῦν τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸ Εὐλόγητόσ, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε· τὸ Τρισάγιον· Πα-
ναγία Τριάσ· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστίν· Κύριε ἐλέησον ἰδ'·
Δόξα καὶ νῦν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'· Ὁ Ν. ψαλμός· τὸ Πι-
στεύω.

Καὶ εὐθὺς ἦν ἡ ἀπολιτίσιον Χαίρει ἔχουσα ἡ Λακεδαιμόν... Τὸ ἀπολιτίσιον Χαίρει ἔχουσα ἡ Λακεδαιμόν...
 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἔλεησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἔλεησον. Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλλείους... Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλλείους... Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλλείους...
 Μικρὰ ἀπόλυσις. Τὸ Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου κ.λ.π. καὶ τὸ Δι' εὐχῶν...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά την α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ,

Εὐέφανε λαμπρῶς, ἡ ἅγια σου μνήμη, φωτίζουσα ἡμᾶς.
Εὐφάνιε Πάτερ, φωτὶ τῶν διδαγμάτων σου, καὶ τοῦ βίου σου Ὅσιε ἦν γεραίροντες, ἀπὸ ψυχῆς σοι δοῶμεν: Καθηκί-
τετε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἱεράρχα, Χριστὸν τὸν Φιλάνθρωπον.

Εὐἠλύθεν ἡμῖν, ἡ πανίερος μνήμη καὶ θεία ἐορτὴ τοῦ κλη-
νοῦ Ἱεράρχου, αὐτὸν οὖν ὑμνήσωμεν τὸν πιστοῦς ἐκπα-
δεύσαντα, ἀδειν ἄσματα τῇ τρισηλίῳ Μονάδι, καὶ παρέχοντα
θερμαῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, πταισμάτων συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Μετά την δ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἷος διήγαγες, τὰ πρὸς Θεὸν καὶ πιστῶς, σοφῆ Ἐπιφά-
νε, ὡς Ἱεράρχης σεπτὸς, καὶ ἔμπλεως χάριτος· θαύμασι

δέ δοξάσας, τὴν Ὁρθόδοξον πίσιν, δόγμασιν εὐσεβείας, τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, ἐποιήμανας παρμάκαρ, νομήν εἰς σωτήριον.

Πτηνὸν ὡς ἠδύλαλον, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, σοφῆ Ἐπιφάνιε, ἀναδειχθεὶς θαυμαστώδ, ἀσκήσει καὶ χάριτι, Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, Ἱεράρχα Κυρίου, ἕμνον Ὁρθοδοξίας ἐμλωδήσας θεῖον, διὸ φαιδρῶς τιμῶμεν τὴν μνήμην σου σήμερον.

Ὁ Πολυέλεος

1. Ψαλμός πρῶτος

Δούλοι, Κύριον. Ἄλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε, δούλοι, Κύριον. Ἄλληλούϊα.
Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Ἄλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος. Ἄλληλούϊα.

Ψάλλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. Ἄλληλούϊα.

Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος. Ἄλληλούϊα.

Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτῷ. Ἄλληλούϊα.

Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα ὅτι μέγας ὁ Κύριος. Ἄλληλούϊα.

Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς. Ἄλληλούϊα.

Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ. Ἄλληλούϊα.

Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἄλληλούϊα.

Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς. Ἄλληλούϊα.

Ἀστραπάς εἰς ὑπερὸν ἐποίησεν Ἄλληλούϊα.

Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Ὅς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου. Ἄλληλούϊα.

Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἄλληλούϊα.

Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἴγυπτε. Ἄλληλούϊα.

Ἐν Φαρισαίῳ ἡ ἀλλοιότης. Ἄλληλοῦϊα.
 Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ Ἄλληλοῦϊα.
 Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιοὺς. Ἄλληλοῦϊα.
 Τὸν Σιών βασιλέα τῶν Ἀμορραίων. Ἄλληλοῦϊα.
 Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν. Ἄλληλοῦϊα.
 Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν. Ἄλληλοῦϊα.
 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν. Ἄλληλοῦϊα.
 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαφ' αὐτοῦ. Ἄλληλοῦϊα.
 Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἄλληλοῦϊα.
 Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἄλληλοῦϊα.
 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. Ἄλληλοῦϊα.
 Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Ἄλληλοῦϊα.
 Τὰ εἶδωλα τῶν ἔθνων ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν
 ἀνθρώπων. Ἄλληλοῦϊα.
 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν. Ἄλληλοῦϊα.
 Ὄφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται. Ἄλληλοῦϊα.
 ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται. Ἄλληλοῦϊα.
 Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ἄλληλοῦϊα.
 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ. Ἄλληλοῦϊα. Καὶ
 πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Ἄλληλοῦϊα.
 Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον. Ἄλληλοῦϊα.
 Οἶκος Ἀαρὼν, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον. Ἄλληλοῦϊα.
 Οἶκος Λευί, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον. Ἄλληλοῦϊα.
 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον. Ἄλλη-
 λοῦϊα.
 Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ἄλλη-
 λοῦϊα.

Ψαλμός δεύτερος

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός· ἄλληλοῦϊα· ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦϊα.
 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν· ἄλληλοῦϊα· ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦϊα.

Ἐξομολογεῖται ὁ Θεὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῃ· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Τῷ σπερμαίνοντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῃ· ἄλληλοῦσα.

Τὸν ἥλιον εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Τῷ πατάξαντι Βασιλεῖς μεγάλους· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Καὶ ἀποκτείναντι Βασιλεῖς κραταιοὺς· ἄλληλοῦσα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἄλληλοῦσα.

Τὸν Σιὸν Βασιλείᾳ τῶν Ἀμορραίων· ἀλληλοῦϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων.

Καὶ τὸν Ὠγ Βασιλείᾳ τῆς Βαβυλῶνος· ἀλληλοῦϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἀλληλοῦϊα.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν· ἀλληλοῦϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἀλληλοῦϊα.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλω αὐτοῦ· ἀλληλοῦϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἀλληλοῦϊα.

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος· ἀλληλοῦϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἀλληλοῦϊα.

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· ἀλληλοῦϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἀλληλοῦϊα.

Ὁ διδοὺς τροφήν πάσῃ σαρκί· ἀλληλοῦϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἀλληλοῦϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλληλοῦϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἀλληλοῦϊα.

Ψαλμός τρίτος

Τῆς δεήσεώς μου. Ἀλληλοῦϊα.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαδήματά μου.

Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθη ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ὡμοιώθην πελεκάνι ἐρημικῷ.

Ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἠγρέπησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἔμοι ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός.

Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας·

Καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον·

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον.

Καὶ τὸ στόμα μου, www.tezauriliturgic.ro

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λουσα καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου,

Ἐν δάκρυοις μου τὴν στρωμνὴν μου δρέξω.

Ἵτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστρον μου τῆ σαρκί μου.

Ἔβου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοὶ ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Ἵτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί.

Συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με.

Τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Πλεονάκας ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου·

Ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

Ἐνέτεινον τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρόν·

Τοῦ κατατοξεύσαι ἐν ἀποκρύφοις ἁμωμον.

Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου Κύριε·

Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα.

Ἐγὼ δέ ἐν τῷ αὐτοῦς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκων.

Καὶ ἔταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκοπίασα κράζων, ἔδραγγίασεν ὁ λάρυξ μου.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεὸν μου.

Προσεδεχόμεν τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας

καὶ ἀπὸ καταγίδος·

Πρωρῶμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δε-

ξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ.

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνά-

μην αὐτούς.

Ἐκέκλυται ἡ ψυχή σου Κύριον.
 Καὶ ἐξεκαυθήσαιν ὡς πῦρ
 ἡμηνώμην αὐτοῦς.

Εὐλόγητός ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς
 ὁδοῦσιν αὐτῶν.

Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, καὶ ἐξηποθένησαν
 ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλώσσαι αὐτῶν.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σου.
 Καὶ οἱ δοιοὶ σου εὐλογησάτωσάν σε.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
 Καὶ γνῶτε διὰ θαναμάστωσε Κύριος τὸν δοιον αὐτοῦ.
 Καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ζήσεται εἰς τέλος.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοιοὶ αὐτοῦ.

Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους
 αὐτοῦ.

Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Καυχῆσονται ὁσοὶ ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν
 κοιτῶν αὐτῶν.

Τίμος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Φάλλατε τῷ Κυρίῳ οἱ δοιοὶ αὐτοῦ.

Καὶ ἐξολογοεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Δόξα.

τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσω-
 μεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὄμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσω-
 μεν, κράζοντες καὶ λέγοντες· Πάναγνε Τριάς, σῶσον πάντας
 ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἦ ἡν Μητέρα σου προσάγει σοί, εἰς ἰκεσίαν ὁ λαὸς σου Χριστέ· ταῖς προκλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου δός ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατίλαντα.

Αἴτησις τοῦ Ἱερέως· Ἐπι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σάσσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σὴ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθέμεθα.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάσχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῆν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἄρετῶν διαλάμπων θείῃ φωτὶ, εὐσεβείας ἐδείχθης λαμπρὸς φωστῆρ, καὶ πᾶσι κατήσπραπας, φωτισμὸν τὸν τῆς χάριτος, καὶ τοῦ φωτός τὰ ἔργα, ὑπέδειξας Ὅσιε, ὡς θεὸς Ἱεράρχης, καὶ μύστης οὐράνιος· ὄθεν τῷ σῷ λόγῳ, θεοραπῶν τὰ πάθη, δαιμόνων ἐπήρειαν, ὡς ἀράχνην διέλυσας, ἱερέ Ἐπιφάνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναδοθμοί, τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

www.tezauriliturgic.ro

Τὸ σπῆμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ
ἡ μέλει τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ.: Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ, Πᾶσι πνοή. Εὐαγγέλιον. Ζήτηι Νοεμβρίου 17.
Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ὁ Ν

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοι
σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ.: Τίμος ἐναντίον Κυρίου...

Εὐαγγέλιον Ἱεραρχικόν.

Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου....

Στίχ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἱεραρχικῶς ἐν Κύρῳ διαπρέψας, πάσης Ἐκκλησίας φω-
στής ἀειφανής, ἀνεδείχθης Ὅσιε· εἰς πάσαν γὰρ τὴν γῆν
ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, ὡς ἀποστολικῶς
διώσαντος, καὶ πάντας διδάσκεις τῆς ἀληθείας τὸν λόγον,
Ἐπιφάνιε Πάτερ, καὶ πρεσβεύεις ἐπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐχόμενος τοῦ κανόνος τῆς εὐσεβείας ἀπαρεγκλίτως, θεολέ-
κτικὸς λογικῶς, τὴν ὁμολογίαν τῆς Πίστεως καταπεπλούτη-
κας Ὅθεν διεσάφησας ἅγιε, Ἐπιφάνιε, τῶν ἀπορρητῶν μυ-
στηρίων τὴν ἔννοιαν, καὶ τὸ τῆς ψευδοδοξίας γαυρίαμα, ἐτα-
πίνωσας γενναίως. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν τῆς αἰωνιζού-

Ὁ Ἱερεὺς: Σώσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ κανόνες τῆς Ἑορτῆς εἰς σ', τοῦ Μηναίου εἰς δ'
καὶ ὁ ἐπόμενος, οὐ ἢ ἀκροστιχίς

«Ἐπιφανίου τιμῷ τὸ μνημόσυνον ἔμνοις» εἰς δ'.

Ἦχος α'. Ῥοδή α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος.

Εἰς τῆ τοῦ θεράποντος πιστῶς, πολιτευσάμενος νόμῳ τοῦ
γράμματος, τῆ δεσποτικῆ ὑποκύψας ζυγῷ, διέπρεψας
πανόλδιε, καὶ φωστῆρ ἐδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα

Πρόφθ θείου νόμου συσχεθεῖς, καὶ τοῦ ἀδίκου προκρίνας
τὸ δίκαιον, Πάτερ Ἐπιφάνιε, συμβολικῶς ἐδέξω τὴν σω-
τήριον, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐκ θείας ὡσερ προγνώσεως.

Ἰατῆρ σαρκὸς τε καὶ ψυχῆς, θεοειδῆς σοι ἐγένετο ἄνθρω-
πος, τῆ ὑποζυγίῳ σου, τὸ τῶν παθῶν συναποκτείνας
δογμα, καὶ συνθεραπεύσας, ψυχῆς τὸ ἀπιστον φρόνημα.

Θεοτοκίον

Ὁ ἄγγελος τὴν μορφήν μου προσλαβὼν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν
καθορώμενος, ὄλην ἀνεκαίνισε, τῆ σῆ γαστρὶ θεοπρεπῶς
σκηνώσας Ἀγνή· ὄθεν Θεοτόκον, πιστοὶ σε πάντες δοξάζο-
μεν.

Ῥοδή α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Εἰς π' ὁμων ἀράμενος, ὡς ἀρχιθύτης πανεύφημος σταυρὸν
τοῦ Κυρίου σου, τὴν τεθλιμμένην ὁδόν, ἀναδέδηκας, ποδί
ἀγαλλομένη καὶ πνεύματι ζέοντι ὦ Ἐπιφάνιε.

Πασι δὲ ὁμοτίμοι, καὶ στυ-
 λον ἀκλόνητον Ὁρθοδοξίας σαρέ, παρεσκευάσεν, ἡ
 ἔρημος σε Πάτερ, διὸ καὶ κατηύγασας θροτῶν τὸ σῶστημα.

Ιὸν τὸν τοῦ δράκοντος, ἀποβαλὼν Ἐπιφάνιε, σακρῶν
 τοῖς χεῦμασι καὶ ἀτυφία σοφέ, ἀνεκαίνισας τὸν νοῦν καὶ
 τὴν καρδίαν, καὶ ἤρθης εἰς ἀφατον ἕψος θεώσεως.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖς Παναμώμητε, ἐν ἀσωτίας καὶ πταισίμασι, δορυδῶν
 δὲ πάναγνε, τῶν πονηρῶν λογισμῶν, παραπέπτωκα ἐν
 λάκκῳ κατωτάτῳ, διὸ ταῖς πρεσβεΐαις σου σῶσαι με δέομαι.

Ῥδὴ γ', Ὁ μόνος εἰδῶς.

Φαῖον περιδόλαιον ἰδῶν, αἰτήσαντι τὸν ἔλεον, μεταδοθὲν
 τοῖς σώματος ὄμμασι, λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενον,
 νοητῶς τεθέασαι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς πίστιν
 ἀμώμητον.

Ακούσας ῥημάτων εὐσεβῶν, τὴν ἕλην ἐδεδεύξω μὲν, καὶ
 δίον ἐπόθησας ἄβλον ὡς αἵματος δὲ συμμετασχουσάν
 σοι, καὶ τῆς γνώμης μέτοχον, προσλαβὼν τὴν ὀμαίμον, ἀνεδει-
 χθητε ζευγος μακάριον.

Νεκρούς λογισμοὺς ἀποστραφεῖς, παμμάκαρ Ἐπιφάνιε,
 ἐπιποθήσας ζῶντι λατρεύειν Θεῷ, τῷ θείῳ δόμῳ πιστῶς
 προσέδραμες, καὶ ἐδέξω σύμβολον, τηλαυγὲς πανόλδιε, τῶν
 νεκρῶν σου πεδίλων τὴν ἐκπτώσιν.

Θεοτοκίον.

Αγίων τὸν Ἅγιον Χριστόν, ἀγίως ἀπεκύησας, ἀγιωσύνης
 ἁγίον σκῆνωμα, τὸν ἐν Ἄγίοις ἀναπαυόμενον ᾧ
 δοῶμεν Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης
 φιλάνθρωπε.

Ἦδη γ'. Τοὺς σοφὲς ἐμυολόγους Θεοτοκίε.

Ανέφυξας Πάτερ ὁδοιπόρους, ποτὲ ἐν ἐρήμῳ θαυμαστώσ, τῷ ἀντιστρόφῳ θαύματι, τοῦ ἐν Κανὴ πανεύφημε, τῆ συννεργείᾳ Πνεύματος, πανοθενουργοῦ Ἐπιφάνιε.

Νοσοῦντων ἐπάρχεις ὁ ἀκέστωρ, καμνόντων ἀνάπαισις τερπνή, Ἱεραρχῶν τὸ πρότυπον, τῆς Σαλαμίνοσ τείχιωμα, Ὁρθοδοξίας δλάστημα, ἀειθαλὲς Ἐπιφάνιε.

Ισχύν ἐνεχῆσαν τῇ ψυχῇ σου, τὸ Πνεῦμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ἐλλάμψεσι πανόσιε, ἐνεργειῶν καὶ χάριτι, ἡδέως κατεφρόνησας, τὰ χαμερπῆ καὶ χαμαῖζηλα.

Θεοτοκίον.

Ο τόκος σου Μητερ ταῖς εὐχαῖς σου, τὰ δῆγματα ὀφειωσ κακοῦ, ἰάσεται πανύμνητε, ὡσ νικητῆς τοῦ δράκοντος. Διὸ θερμῶσ αἰτούμεθα γενοῦ ἡμῖν ἡ μεσίτρια.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεωσ.

Θείοισ δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ἐπλησας, ὀρθοδοξίας ταῖς διδαχαῖς σου αἰρέσεισ τρειψάμενοσ, τῆς εὐσεδειας τὸν δρόμον ἐπλήρωσας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν ἐτήρησας. Ἐπιφάνιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεοσ.

Δόξα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Φιλοσόφων τῶν μωρῶν, Πάτερ συνέτριψας χορὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, καταδεικνύων τὴν ψευδῆ, καὶ δαιμονώδη καὶ γαυρον πίστιν εἰδώλων, καὶ αἰρετικῶν κακὴν ὑφήγησιν, δόγμασι σεμνοῖσ, πᾶσαν ἀνέτριψας, καὶ Ὁρθοδόξων τρισμάκαρ ἐκράτυνασ, τὰσ διδαχὰσ καὶ θεοπύσιματα, ὡσ Ἱεράρχησ πεφωτισμένοσ καὶ δοχεῖον τῆσ χάριτοσ.

Ικέτης ὡς δούλος προσελθὼν τῷ Βαπτίσματι, υἱοθετήθης δι' αὐτοῦ, καὶ κληρονόμος ἀληθῶς, Θεοῦ Ἐπιφάνιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ συγκληρονόμος γεγένησαι, θεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευσάμενος.

Ορθῶ σου πολὺ ἠγλαϊσμένον τὸ πρόσωπον, καὶ ἀποδόχητῶ ὁ ποιμὴν, δόξη καὶ στέφει εὐπρεπεῖ, τὴν ἔνδοξον κάραν σου ὑπερφυῶς, κατεστεμμένην αἰοῖδιμ, τῆς καθαρᾶς σου καρδίας τὰ σύμβολα.

Υπὴρξας δοχεῖον θείας χάριτος Ὅσιε, καὶ διεσκορπίσας σαφῶς, πλοῦτον τὸν πρόσκαιρον Χριστῷ, καὶ ὄλβον αἰώνιον, ἐν οὐρανοῖς ἀσύλητον ἔθησαύρισας, ὥσπερ ἀγγίχινους κριτῆς Ἐπιφάνιε.

Τῶν νέων ἀμείψας ἐν νεότητι φρόνημα, στοιχειωθεὶς δὲ πρεσβυτῶν, παρὰ σοφῶν καὶ συνετῶν, τῷ φόβῳ Μακάριε, τῷ θεϊκῷ μελέτῃ λόγων τοῦ Πνεύματος, σὺ ἐραστῆς τῆς σοφίας γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἁγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἔθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ὁ λυτρωτῆς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούμενων σε.

Ὡδή δ. Ὁ καθημένοσ ἐν δόξει.

Υψιπέτης θεολόγος ἐν ἀπλότῃ δοίε, καὶ δογμάτων μύστης, Πάτερ ἀριδῆλως ἐπέφανες, τὴν φυσιοῦσαν τρισμάκαρ καὶ δυσάλωτον, τροπωσάμενος, αἵρετιζόντων παράταξιν.

Τὸν σὸν ἀλλοτὴν καὶ ἰσχυριεῖσθαι οὐ παύομαι, πάντα γὰρ ἐπλήθεις, μάκαρ ἀρετῆς τὰ παλαιόματα, καταφρονήσας δελίαρ τὰ τεχνάσματα, καὶ τὰ σύννοικα πάθη σαρκὸς πολυθυμητε.

Τὸ πειράζοντος τὰ στίφη, ἐν ἐρήμῳ ἐπέδραμε, ὑπομνήσει Πάτερ, πάντων τῶν γηίνων ἐλκῦσαι σε, ἐν τῷ δορδόρῳ καὶ λάκκῳ ματαιότητος, ἀλλ' ἐνίκησας τοὺς δυσμενεῖς Ἐπιφάνει.

Θεοτοκίον.

Ισχυρότερος τῷ σὸν τόκῳ, περινοστήν ἐτροπώσαντο, οἱ δοροτοὶ γενναίως, καὶ πρὸς τὰς ἀσπίδας ἀνέδρομον, τὰς οὐρανίους Μαρία Μητροπάρθενε, ἡδυνόμενοι, εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ο'σίως σου τὴν γαστέρα, ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, ἐστένωσας, κερημένος ὡς ὄψῳ τῷ ἅλατι, καὶ παθῶν ἐκράτησας σαρκὸς, ἐν σώματι τὸν δίον, τῶν ἀσωμάτων μιμούμενος.

Κατ'ὀκτεῖρας τρυχομένους, τῷ δίψει ἐν καύσῳ, καὶ ἡμειψας εὐπρεπῶς τῶν σημείων ἀρχόμενος, ὡς θεράπων ἀριστος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, οἶνον εἰς ὕδωρ μακάριε.

Υ'πέδρασας τὸ κενόν, τῶν ἀνθρώπων δοξάριον, καὶ ἐρημον, ὡσπερ ὁ σὸς Δεσπότης κατ'ὀκτεῖρας, πειρασμοῖς σοφῶς δεσποτικοῖς, δι' ἐχώρησας δαιμονικὴν πρὸς πλάνην ἀοράτως, τὸ ἀσθενές σου νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Νόγον θεῖον, διὰ λόγου ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας, ὑπὲρ λόγον Θεοτόκε· αὐτὸν οὖν δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων,

Μηνύσας τὰ ἀδελφά, τῆς πίστεως θεοπρίσματα, ὡς καλλί-
 φεγγές τῆς Ἐκκλησίας, ἄστρον θεόφρον, καὶ οὐρανό-
 φωτον, τοὺς φιλοσοφούντας γειρωῶς, Πάτερ Ἐπιφάνιε, σια-
 μάχους ἀπέδειξας.

Ῥὸς σάλπιγξ θεόδοτος, λαμπρὸν ἤχοῦσα σήμερον, πάντας
 προσκαλεῖς πρὸς τὸν Σωτῆρ, ὃ Ἐπιφάνιε, ὡσπερ τῆς
 Περσίδος ἀρχηγόν, ὅτι τὸ θυγάτριον, τὸ αὐτοῦ ἐθεράπευσας.

Ἰὸ μέγα ἐξύφανεν, ἱερωσύνης ἔνδυμα, Πάτερ σοι Χριστὸς
 ὁ ἀρχιθύτης, καὶ σὲ κατέστησε, τύπον ποιμανσίας
 ἀληθῆ, θεῖε Ἐπιφάνιε, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Οὐν φριττουσιν ἄδυσσοι, καὶ εὐλαδοῦνται ἄγγελοι, καὶ
 αἰνεῖ ὁ ἥλιος καὶ ἄστρα, ἔτεκες Μητερ, ἀνερμηνεύτως
 ἀγνή. Οὗτος γὰρ σαρκοῦται θαυμαστῶς, Κόρη δανεισάμενος,
 τῆς σῆς φύσεως φύραμα.

Ῥδὴ ς. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Λαιμόνων σε οἱ μμηταὶ ἐκύκλωσαν, τῆς Ἄγαρ οἱ ἀπόγο-
 νοὶ τὸν Δεσπότην δ' ἐκμμούμενος τὸν σόν, τὸν ἀντιδι-
 κοῦντα εὐηργέτησας, καὶ διφαῆ, ἔδειξας Πάτερ τὸν ἑτερό-
 φθαλμον.

Οπλάστης σου ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος, τοῦ Πνεύματός σε
 ὄργανον, καὶ Θεόν· ὡς Μωϋσῆν τῷ Φαραώ, ἔδειξεν
 Ἀράδιον τοῖς σκηνώμασι· παναληθῶς, ὠφθῆς τὸν τρόπον
 τοῦτον μμούμενος.

Γινέσθαι τον Ἀσσυρίων ἀνακτά, τὸ πνεῦμα διωκόμενον ἐχρημάτισε δὲ ἄγγελος τῆς σῆς, Πάτερ ἀρετῆς καὶ θείας χάριτος· τοὺς γὰρ αὐτόν, οἶδε δοξάζειν Θεὸν δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ πρόπατορες, τὴν Ἐδέμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἦν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ Ἄγνη, καὶ πρὸ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Ἦδὴ ζ. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Μαράνας χάριτι δοῖε, ἀντήματα σαρκὸς Ἐπιφάνιε, πρὸς τῆς θεώσεως, ἕψος ἀνήλθες ἀοίδιμε, καὶ τῶν ἀθλων δῆμων, πολίτης γέγονας.

Νοσοῦντων ἔνσαρκε ἄγγελε, κατ' ἄμφω σηπεδόνα ἀνέσπειρας, πρὸς τὴν εὐσέδειαν, τούτους γυμνάσας πανεύφημε, καὶ τῶν σωμάτων λύσας, αὐτῶν τὰ τραύματα.

Ηδέως Πάτερ ἀπέδαλες, τὸν φόρτον νομικῶν παραινήσεων, καὶ τὸν ἀνόνητον, τύπον παμμάκαρ τοῦ γράμματος, τὸν ἐννεκροῦντα σῶφρον, πνεῦμα τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Μνησθῆναι Δέσποινα ἄχραντε, πρεσβείαις σου ἀξιείαις τοῦ δούλου σου, χειμαζομένου νῦν, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ πλατυσμόν Παρθένε, ταχὺ μοι δώρησαι.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ιεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, δόγματα σφώτατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλλουσιν ἀεὶ, τῆς εὐσεθείας τὸ μέγα μυστήριον.

Ἔς πολυχεύμονα κρουόνον τῆς ἐπιφανείας, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πηγὴν τὴν ἀνεξάντλητον, καὶ συνόμιλον ἀγγέλοις τε καὶ ὄσίοις, καὶ τῆς Κύπρου ἀρχιθύτην τὸν Θεόσπον, Ἐπιφάνιον τιμῶμεν ἐν ἄσμασι, πάντες λέγοντες. Χαίροις Πάτερ ἰσαγγελε.

Ὁ Οἶκος.

Ἔς ἱερῶν καλλονῆν, καὶ δόξαν ὀρθοδόξων, δυάδα τὴν ἁγίαν τιμῶμεν ἀξίως· οὗτοι γὰρ ὤφθησαν ἡμῖν περὶ γοι ἀσφαλείας, κατ' ἐχθρῶν τῶν ὄρατῶν καὶ ἀοράτων πάντοτε, τῆς πίστεως στῆλοι ἀκλόνητοι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας θεῖος κόσμος, ὃν φοροῦσα ὀρθοτομεῖ, εὐθύμως δοῶσα· Εὐφράνθη ἐν ἐμοὶ τὸ πνευμά μου ὄντως, τὴν στολὴν μου ὥσπερ πρὶν ἀπολαβοῦση, ἣν αἰρετικοὶ διέδῶξαν, μὴ ὑμνοῦντες τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐν ὄσίοις, Ἐπιφάνιε Πάτερ, ἐγνώσθης ἐν ἐρήμῳ τὸ πάλαι, καὶ πάσης Σαλαμίνας ὁ Φωστήρ ἀσφαλῶς ἀγάζων τοὺς πιστοὺς ἅπαντας, τοὺς ψάλλοντάς σοι ἅγιε φωναῖς χαρμονικαῖς τοιαῦτα.

Χαίρε, δι' οὗ ὁ Χριστὸς ὑψώθη·

Χαίρε, δι' οὗ ἐχθρὸς ἐτρώθη.

Χαίρε, τῶν δογμάτων Χριστοῦ ἡ φανέρωσις·

Χαίρε, κακοδόξων μωρῶν ἡ καθαίρεσις.

Χαίρε, κρίνον τῆς ἀγνότητος καὶ λειμῶν τῆς ἀρετῆς·

Χαίρε, κηρυξ ὁ ὑπόπτερος βασιλείας τῆς καινῆς·

Χαίρε, ὅτι ἐφάνης Παρακλήτου δοχεῖον·

Χαίρε, ὅτι ἠράσθης Μοναζόντων τὸν δῖον.

Χαίρε, βροτῶν τὸ θεῖον ἐντρύφημα·

Χαίρε, σοφῶν τὸ ἐνδοξον καύχημα.

Χαίροις, πάτερ ἰσαγγελε.

Συναζάριον

τῆ ἸΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Φανείς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας,
Κλέος παρ' αὐτῆ καὶ θανάων ἔχει μέγα,
τῆ δωκαιδεκάτῃ Ἐπιφάνιον μόρος εἶλε.

Οὗτος ὁ μέγας καὶ θαυμαστός Ἐπιφάνιος χώρας γέγονε Φοινίκης, ἐκ περιοικίδος Ἐλευθερουπόλεως γονέων αὐτουργῶν. Τραφεῖς δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρᾷ, καὶ οἶαν ἔχοιεν πένητες ἄνθρωποι καὶ γηπόνοι, αὐτὸς τῆ κατὰ Θεὸν διέλαμψεν ἀρετῆ, καὶ εἰς τάκρότατον ὕψος τῆς κατ' εὐσέδειαν προήχθη πολιτείας. Τῶν γὰρ γονέων αὐτοῦ τῆ τοῦ Νόμου ἐναπομεινάντων λατρεῖα καὶ σιᾶ, καὶ μὴ δυνηθέντων ἰδεῖν τὸ φῶς τῆς χάριτος, αὐτὸς πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἐδραμε, μικρὰς δραξάμενος ἀφορμῆς.

Κλεοδίου γάρ τινος ἰασαμένου αὐτοῦ τὴν πληγὴν, ἦν ὑπέστη κατὰ τοῦ μηροῦ, ἀτάκτως πεσόντος ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου, οὗ ἐπωχεῖτο κατασκιρτήσαντος, καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ὑποζυγίου θανατωθέντος, τότε μὲν ἀμφίδοξον ἐν διαλογισμοῖς ἔσχε τὴν γνώμην, καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πάνυ τῆ τοῦ Νόμου προσεῖχε δουλείᾳ. Ὑστερον δέ, Λουκιανῷ τι μιν μονάζοντι ἐντυχόν, εἶδεν αὐτὸν πένητι ἐντυγχάνοντα, ζητοῦντι αὐτῷ δρωσιν φαγεῖν· ὁ δὲ καὶ τριδώνιον ἐπέδωκε· καὶ αὐτίκα ἄνωθεν ἐκείνῳ στολή τῷ Λουκιανῷ ἀνεδύετο· καὶ ταῦτα θεασάμενος Ἐπιφάνι τῆ τῶν Χριστιανῶν πίστει προσέρχεται, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου δέχεται.

πρου Ἀρχιεπισκόπου, ἐπί τοῦ ἡγούμενου καὶ τοῦ Κτίτορος
γενομένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου, Μέσα Ποτα-
μοῦ, τοῦ Μυροβλήτου καὶ θαυματουργοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις, προσεβίαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

Ῥοὴ ζ. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Ὁ ἅγιος θεῖκῆς, δεδειγμένος χάριτος, τὴν τῶν θαυμάτων δωρε-
άν, τοῖς αἰτοδοῖ σε δωρεάν, Πάτερ τὰ ἰάματα, ἅπασι διέ-
νειμας, ὡς ὁ Δεσπότης προσέταξεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων,
Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰππὶ ποδῶν, σοῦ προκυλινδούμενος, ὁ Ἀσσυρίων βασι-
λεὺς· εὐλαβεῖσθαι γὰρ ἀρετὴν, οἶδε καὶ πολέμου· ἅπας
ἐποπίπτει δέ, οἷς ἐνοικῶν ἀναπέπασται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέ-
ρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλογος οἰγῆ, τῶν κατορθωμάτων σου, καὶ τῶν θαυμάτων
τὴν πληθύν, τὸ κατ' ἔπος οὐ δυνηθεῖς, φράσαι παμμακά-
ριστε· ψάμμιον ὑπερέβη γάρ, ὧν ὁ Χριστὸς σοι δωδῶρηται, ὁ
αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Τριαδικόν.

Ἡ τριφεγγῆς, ἐνιαία ἄληπτος, ἀπείρου ἄδυσοσος φωτός,
ἐποπτεῦοις σοὺς ἕμνητάς, ὁ ὑπερυψούμενος, ἀναρχος
ἀρχή, Πατήρ, Υἱός, καὶ Πνεῦμα συναΐδιον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον

Ὁ ἅγιος Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ· διὰ
σοῦ γάρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὠφθη τοῖς
ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς ἠδῶόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Ο * τῷ τρίδωνι, πτωχῷ περιβαλλόμενος, πρὸς τὸ οὐράνιον, πάλαι καθείλκυσε φῶς, τὴν σὴν θεοκίνητον, Πάτερ προαίρεσιν, καὶ πρὸς μείζονα, συναπεδύθησ' σκάμματα, μοναχοῦς τε καὶ ὁμοίους.

Γ υροφειτάδῃ τε καὶ ἀγοραῖον ἅγιε, καὶ καταγέλαστον, αἴρετιζόντων χορόν, ἐσκέδασας λόγοις σου, ἐκ τοῦ ποιμνίου σου, Ἐπιφάνιε, Ἱεραρχῶν τὸ καύχημα, καὶ τῆς Κύπρου ὀπροσάτης.

Υ * πὲρ ἔννοιαν, σημεῖα τε καὶ θαύματα, Πάτερ ἐτέλεσας, τῆσιν συνεργείᾳ Χριστοῦ, νεκροῦς ἐξανέστησας, δαίμονας ἤλασας, καὶ ἀνέστειλας, κακοδοξούντων κύματα, ὡς λιμὴν Ὁρθοδοξίας.

Θεοτοκίον.

Μ ἐνὶ Δέσποινα, σὸν οἶνον χαριστήριον, ἀναδοῶμέν σοι, καὶ ἰκεσίας φωνήν, καλῶς διαφυλάττε, πάντας τοὺς ψάλλοντας, χαῖρε πάναγνε, τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ παρθένων ἡ λαμπρότης.

Ῥδὴ η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Γ ὁ τῷ λόγῳ ἠλεγξας σαφῶς, αἰρέσεων τὴν πλάνην, καὶ φέγγει τῆς εὐσεβείας, ἐφυγάδευσας αὐτήν, δοῶν Ἐπιφάνιε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε * πὶ θρόνου ἡρθης ὑψηλοῦ· παθῶν γὰρ βασιλεύσας, σαφῶς τε ἐπικρατήσας, σὺ ἐποίμανας Χριστοῦ, κραυγάζων τὸ ποιμνιον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορευέτω πάσα νοερά, καὶ λογικὴ οὐσία, τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ θεράποντος Χριστοῦ, πιστῶς ἀνακράζουσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεαρέστως οὐ θεολογῶν, ὡς ἀγκυραν δογμάτων, τοῖς πάσι θεολογίαν, καταλέλοιπας τὴν σὴν, δι' ἧς ἀναμέλλομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε ἐνδοξε Θεοῦ· πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος· δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστός, τοῖς σὲ μακαρίζουσι καὶ δοῶσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'. Παῖδες εὐαγεῖς.

Ο ῥμος γαληνὸς τῶν εὐσεβούντων, ἀλείπτῃς τῆς ἀρετῆς θαυμασιώτατος, ὄργανον κρουνόμενον, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῆς Σαλαμίνοσ τείχισμα, Παρθένων ἔπαινος, ὁσίων ὁ κηδεμών καὶ προστάτης, μάκαρ ἀνεδείχθῃς τῇ χάριτι Κυρίου.

Νόμου ἀτελοῦσ τε καὶ σκιῶδουσ, τὰσ πέδασ τὰσ σιδηράσ πάσασ διέσπασασ, πάτερ ἐλαυνόμενος, πρὸσ τὸ φῶσ τὸ ἄδντον, καὶ ἐμπλησθῖσ πανόσιε, ἀσμένωσ ἐψαλλεσ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰσ πάντασ τοὺσ αἰῶνασ.

Υμνοῖσ καὶ φωναῖσ ἀναμφιλέκτοισ, τὴν πίστιν, τῶν Ὁρθοδόξων διετράνωσασ, καὶ τὰ μαγγανεύματα, τοῦ ἀρχαίου ὄφρωσ, ὡσ θεολόγοσ ἔλυσασ, σοφίασ ἐμψυχον, κειμήλιον καὶ ἄγαλμα σῶφρον, καὶ τῆσ ἀληθείασ ὀπλίτησ θεοφόροσ.

Μήτηρ και παρθενοποιοντα τον υιον σου προσενεχθεισαι
 τῷ ἀσπόρῳ σου, τόκῳ παντευλόγητε, ἀνεδείχθης Δέ-
 σποινα· διὸ τὴν φύσιν ἡγείρας, δροτῶν πανάμωμε, τὴν πρό-
 παλαι πεσοῦσαν εἰς λάκκον, τῆς παραφροσύνης ἀμόλυντε
 Μαρία.

Ῥδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ο ῥος πρακτικῆς ὁ δῖος σου, καὶ θεωρίας θείας Πάτερ οἱ
 λόγοι σου, τῷ θεόφρονι, ὄντως λαφ̄ κατελείφθησαν. Ἐπι-
 φάνει μάκαρ ἀοιδίμε· διὸ σε ἐπαξίως, ἀνευφημοῦντες μακαρί-
 ζομεν.

Νύμφης τοῦ Χριστοῦ προϊστασο, τῆς Ἐκκλησίας ἐνδοξε
 Ἐπιφάνει, καὶ κατεύνασον, τὸν κατ' αὐτῆς ἐγειρόμενον,
 ταῖς πρεσβείαις σου ἄγριον κλύδωνα, ὡς ἔχων παθήσοιαν,
 πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ φιλόανθρωπον.

Ἄναξ τῶν ἀνάκτων Ἄγιε, μοναρχικῆ Τριάδος ἡ πάντων δε-
 σπόζουσα, τοῖς ὕμνοισί σε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώ-
 ρησιν, καὶ τοῦ δίου παντός τὴν κατάστασιν, ἀπείραστον πα-
 ράσχου, Ἐπιφάνιου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἄπας ἐγκωμίων Πάναγνε, νόμος ἠτιτᾶται τῷ μεγέθει τῆς
 δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα, παρ' οἰκετῶν ἀναξίων σου,
 ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ'
 εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Νὺν οἱ γεγενεῖς, σκιρτῶντες τῷ πνεύματι, πανηγυρίζομεν,
 τὴν σὴν μνήμην ὄσιε, ἐν ἀσιγήτοις ψαλμοῖς φωνοῦντές
 σοι, χαῖρε τῆς Κύπρου καύχημα ὦ Ἐπιφάνει καὶ ποιμένων,

χαίρε παναγιότιστε ὁ κανὼν καὶ ὁ τύπος ὁ ἀριστός.

Ὅτι τὴν φοικτὴν, θεοῖαν προσήγες σὺ πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, τότε καὶ τὰ τάγματα, τῶν ἀσωμάτων συνυπουργοῦντά σοι, ἐν τῇ Λατρείᾳ δοῖε, ὡς συνδιάκονοι, ἀνεδόων Ἄγιος εἶ Κύριε, ὁ ποιῶν ἐν ἀγίοις σου θαύματα.

Ἰδωμεν πιστοί, ὡς δένδρον κατάκαρπον, τὸν Ἐπιφάνιον, φοίνικα ὑψίκομον, τὸν τῆς πρεσβείας καρπούς παράγοντα, καὶ πρὸς αὐτὸν προσβλέψομεν καὶ πάντες κράζωμεν ταῖς λιταῖς σου, Πάτερ περιφρούρησον, τοὺς ἕμνοῦντας σε νῦν ἀξιάσαστε.

Θεοτοκίον.

Γύμνασα σεμνή, πιστῶν ἢ ὁμήγουρις ἕμνολογοῦμεν σε· χαίρε ἀλεξίκακον, τῶν ἀλγηδόνων ψυχῆς καὶ σώματος, χαίρε ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ Παντοκράτορος, Θεοτόκε, χαίρε τῶν ἐν θλίψεσιν, ὁ λιμὴν τῆς χαρᾶς ὁ ἀκύμαντος.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἰεραρχῶν ἀγλαΐσμα, καὶ Ἐκκλησίας στήριγμα, ὡς πλήρης θείας σοφίας, καὶ ἐπινοίας ἀγίας, ἐδείχθης Ἐπιφάνιε, Ἀρχιερεῦ θεόληπτε· διὸ ἀξίως Ἄγιε, παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθης, ἐν θαύμασι καὶ σημείοις.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, τῆς θεϊκῆς τρεφόμενος, σοφίας τῆς ἀνωτάτω, ἐδρέψω Πάτερ τὸν πλοῦτον, Ἐπιφάνιε θεόσοφε, θεολογίας ὄργανον, καὶ τῶν Δικαίων σύσκηνε· μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεοῖτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΗ. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πάσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ἕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεοῦσθε τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πάσαι ἄβυσσοι.

Πῆρ, γάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ δουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πάσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινά πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεοῦσθε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνοι.

Ἡ ἔξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ· καὶ ἑνώσει κέ-
ρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὄμοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαφ' ἐγγί-
ζοντι αὐτῷ.

Ψαλμός ΡΜΘ. 149.

Αἰψάτε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλη-
σίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών
ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεᾶτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλ-
τηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαφ' αὐτοῦ, καὶ ἑνώσει πράξεις ἐν
σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὄμοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν
κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ἑνώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ὁμοφαῖαι δι-
στομοὶ ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἔλεγμους ἐν τοῖς λα-
οῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους
αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται
πᾶσι τοῖς ὄμοις αὐτοῦ.

Ψαλμός ΡΝ. 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ.

www.tezauriliturgic.ro

αὐτὸν ἐν καρδίᾳ
καὶ ὄργάνῳ.
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κερυθ-
λοῖς ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεοσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δὲ ἐστὶ Κυριακὴ καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο στίχους.

Στίχ. α'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεὸς μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου,
μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, διη-
γήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἦχος πλ. δ'. ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ σοφὲ Ἐπιφάνιε, ἐπιφανείας Χριστοῦ, Ἱεράρχης θε-
ολόγητος, καὶ σοφὸς διδάσκαλος, ἀληθῶς ἐχρημάτισας
διδασκαλίᾳ θεῖα διδάγματα, ἐκ θεολόγου πηγάζων σόφου-
τος ὡς τῆς πλουσίας σου, χάριτος θεσπέσιε! δι' ἧς ὡς φῶς, ὡς
φῶς ὁ Κύριος, ἐν κόσμῳ ἔλαμψας.

Πάτερ σοφὲ Ἐπιφάνιε, σοφίας τῆς θεϊκῆς, καὶ συνήσεως
κρείττονος, καὶ θείας δυνάμεως, πληρωθεὶς τὴν καρδίαν
σου, Ὁρθοδοξίας ἐδειχθῆς ὄργανον, καὶ Ἐκκλησίας θείης
ἑδραῖωμα· ὅθεν γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν μνήμην σου, καὶ τὸν
Χριστόν, τὸν σὲ μεγαλύνοντα, θερμῶς δοξάζομεν.

Πάτερ σοφὲ Ἐπιφάνιε, ἡ πολιτεία ἡ σὴ, ἀνεδείχθη ἰσότη-
της γελος, ὁ δὲ λόγος ἐνθεος, τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι· ὅθεν
ἐκλάμπων τὸ φῶς τῆς πίστεως, λύεις αἰρέσεως τὴν σκοτόμε-
ναν ὡς τῶν θαυμάτων σου, τῶν πολλῶν μακάριε! δι' ὧν ἀν-
θεραπεύεις Ἅγιε, τοὺς προσιόντας σοι.

Πάτερ σοφὲ Ἐπιφάνιε, ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν, θείῳ λόγῳ
σου κάθαρσιν, ταῖς ψυχαῖς ἐδράδευσας, καὶ τοῖς πάσχο-

σιν Ἰασιν· πάσι γὰρ πάντα ἐγένοντο Ὅσιε, ἵνα τοὺς πάντας
σώσης ὡς γέγραπται· ὅθεν ἰκέτευε, τὸν Σωτήρα πάντοτε, ἵνα
ἡμᾶς, σῶσθι ὡς φιλόανθρωπος, τοὺς σέ γεραίροντας.

Δόξα, Ὁμοῦ πλ. δ'.

Ἐπιφανῶς διαπρέψας, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, Ἀπο-
στολικῶς τὸν δρόμον ἐτέλεσας, Ἐπιφάνιε Ὅσιε· τοῦ
Εὐαγγελίου γὰρ ἐργάτης ὄφθης δοκιμώτατος, ἐν τῷ μυστικῷ
ἀμπελῶνι, καὶ τὸν λόγον τῆς πίστεως, καλῶς ἐγεώργησας, ὡς
τοῦ Παύλου μιμητής. Καὶ νῦν τῆς ἄνω δόξης ἐντρυφῶν, ἰκέ-
τευε δεόμεθα, Ἱεράρχα παμμάκαρ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁμοῦ α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μετὰ παιδρῶν ἄσωμάτων νῦν Ἐπιφάνιε, συμπαρεστώς
ἀπαύστως τῇ πανσέπτῳ Τριάδι, προσάγαγε δεήσεις
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αἰνούντων ἐν ἁσμασι, τὴν σὴν πανίερον μνή-
μην, καὶ τῶν παθῶν, τοὺς σοὺς δούλους ἀπολύτρωσιν, (δύς).

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας ἐνδοξε, τῶν ἐπὶ γῆς
ἠρνήσω ἀγαθῶν τὰ ἡδέα· καὶ μέσον τῆς τοῦ κόσμου τυρ-
δης ἐστῶς, διώσας θεάρεστα, ὡς ἐν ἐρήμῳ τῷ πάλαι οἱ ἐκλε-
κτοὶ Ἱεράρχα Ἐπιφάνιε.

Ἰερωσύνης φορέσας τὸ περιδόλαιον· ἀγιωσύνη τοῦτο ἐκο-
σμήσο ὡς ἐννοῦς καὶ ὄφθης ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀκανθῶν,
ὥσπερ ῥόδον ἠδύπνοον εὐωδιάζων ἐνθέοις σου ἀρεταῖς τοὺς
τιμώντας σε Ἐπιφάνιε.

Δόξα, Ὁμοῦ πλ. δ'.

Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορὸς, ὑποδεξάμενός σε τὸν ὁμοιον,
σὺν τῷ ἀσπασμῷ τὸ χαῖρε προσεφώνει σοι· ὁ δὲ Κτίστης

τῶν ἀποστόλων. Ἐπιφάνειε, ἡμεῖς τὴν εὐαγγελίαν Χριστός ὁ Κύριος, εἰς
 δούλε σοι προεβόησεν τῆς νίκης, ἱε-
 ράρχα θεοφόρε Ἐπιφάνειε. Διὸ καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπό-
 του στεφηφόρος παριστάμενος μὴ παύση προσδεύειν ὑπὲρ
 ἡμῶν, τῶν τιμῶντων σου τὴν μνήμην ἱερώτατε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα σοι τῷ δείζαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις
 εὐδοκία.

Ἕμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμεν
 σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ· Κύριε
 Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ
 αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων
 τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πα-
 τρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός,
 εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου
 εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλα-
 χθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
 καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν
 ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, διδάζόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐκ γ'·

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ

εἶπα· Κύριε, ἐλέησον με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρ-
τόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

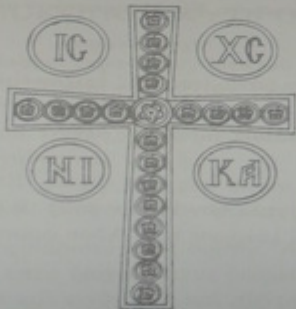
Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἐκ γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλεται ἰσχυροτέρα τῇ φωνῇ.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ἄπολυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ σύνήθη. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζητεῖ τῇ 16' Δεκεμβρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς Μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἐπιφάνιε ἱερέ, τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος μεταγωγέ· χαίροις Ἐκκλησίᾳς, ὁ θεῖος Ἱεράρχης, καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων, ἔνθεον δοργανον.

Ψάλαττε καὶ σκέτε ταῖς σαῖς εὐχαῖς, Ἐπιφάνιε θεῖε, ἐκ κινδύνων καὶ χαλεπῶν νόσων τοὺς τιμῶντας, τὴν ἔνδοξόν σου μνήμην, καὶ λύτρωσε τοῦ Ἄδου φρικτῶν κολάσεων.

Δίστιχον.

Ἐπιφάνιε φῶς θεῖόν μοι παράσχου
Γερασίμω μέλπαντι τὰς ἀρετάς σου.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ
ΗΜΩΝ ΕΠΙΦΑΝΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΥΠΡΟΥ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχού
Μικραγιαννανίτου

Εὐλόγησαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ
Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μ φ τοῦ Σωτήρος παριστάμενος θρόνῳ, Ἀρχιεράρχα Ἐπι-
φάνιε Πάτερ, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε δεόμεθα, ὅπως λυτρω-
θῆιμεν, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ παντοίων θλίψεων, οἱ
τιμῶντες σε λόθῳ· σὺ γὰρ προστάτης πέφηνας ἡμῶν, καὶ πρὸς
Χριστὸν πρεσβευτὴς ἐτοιμότητος.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν...

Ὁ Ν καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
«Ἐπιφάνον με Πάτερ, Γερασίμου».

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑψῶν διοδεύσας

Ἐπιφάνον Πάτερ ὡς συμπαθῆς, καὶ δίδου τοῖς πᾶσι, τῆς θερμῆς σου ἐπισκοπῆς, τὰς δόσεις ὡς ἂν ἐκλυτρωθῶμεν, ἐπιφορῶν δυσμενῶν Ἐπιφάνιε.

Ἰαθῶν με συνέχει κλύδων δεινός, καὶ δάλλομαι Πάτερ, ταῖς βολαῖσι τοῦ δυσμενοῦς· σὺ οὖν Ἐπιφάνιε τρισμάκαρ, τῆς ἐπελθούσης με θλίψεως λύτρωσαι.

Ἰλέωσαι Πάτερ ταῖς σαῖς λιταῖς, τὸν πάντων Δεσπότην, τοῖς προσπίπτουσιν εὐλαβῶς, τῇ σῇ Ἐπιφάνιε πρεσβείᾳ, ὡς ἂν ρυσθῶμεν πικρῶν περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Μητέρα τοῦ Λυτρωτοῦ, Κεχαριτωμένη, Ἀειπάρθενε Μαριάμ, φιλίας με ρῦσαι τῆς τοῦ κόσμου, καὶ μετανοίας φωτὶ με καταύγασον.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄρεταῖς πολυτρόποις, κατανασθῆεις Ὅσιε, θεῖος Ἰεράρχης καὶ μύστης, Χριστοῦ γεγένησαι· ὃν καθικέτευε, πάσης ἀνάγκης λυτροῦσθαι, Πάτερ Ἐπιφάνιε, τοὺς σε γεραιόντας.

Ἡοσημάτων παντοίων, καὶ συμφορῶν λύτρωσαι, ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον, τοὺς προσιόντας σοι, καὶ τῇ θερμῇ ἀρωγῇ σου, Πάτερ Ἐπιφάνιε, πιστῶς προστρέχοντας.

www.tezauriliturgic.ro

Ὁ ἰσχυρότατος ἐχθρὸς καὶ κολοσσιώτατος ἐχθρὸς τῆς ψυχῆς μου, γέλωτος τῆς καρδίας μου καὶ ἐκ μυχίων δού σου Πάτερ Ἐπιφάνιε, σπεύσας δοῆθαι μοι.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθεὶς τῆ καρδίᾳ, πόρρω Θεοῦ γέγονα, ἀλλὰ σοὶ προστρέχω Παρθένε, καὶ ἀνακράζω σοι ζωὴν ἢ τέλασα, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχὴν μου, ζώωσον καὶ ῥθσαι με, χειρῶν τοῦ δού σου.

Διάσωσον, πάσης ἀνάγκης καὶ δολοφονίας ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Ἱεράρχα Πάτερ σοφὲ Ἐπιφάνιε, τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν θεῖαν σου προστασίαν.

Ἐπίδλεψον ἐν εὐμενείᾳ...

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Πρεσβεία θερμῆ.

Τοὺς πίστει θερμῆ, προστρέχοντας τῆ σκέπῃ σου, δελῶν τοῦ ἐχθροῦ, ἀτρώτους διαφύλαττε, θεόφρον Ἐπιφάνιε, καὶ πταισμάτων ἡμῖν αἴτιι ἀφεςιν, ὡς Ἱεράρχης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ μύστης τῆς θεῖας ἀγαθότητος.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μολυσμῶν ἀποκάθαρον, τὴν μεμολυσμένην Πάτερ καρδίαν μου, πρεσβειῶν σου θείοις νάμασι, καὶ φωτὶ με θείῳ φωταγωγῆσον.

Οὐρανόθεν ἐπίδλεψον, οἷα συμπαθῆς σοφὲ Ἐπιφάνιε, καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας μου, καὶ τὴν ἀθυμίαν διασκεδάσον.

Ιᾶσαι μου τὸν καύσωνα, τὸν τῆς συνειδήσεως Ἐπιφάνιε, μετανοίας θεῖας πράξεις, καὶ τῷ θείῳ φόδῳ με δελτίωσον.

Γωτηρίας τὸν αἴτιον. Κεχαριτωμένη ἀφράστως τέξασα, σωτηρίας με ἀξιώσον. Παναγία Κόρη τὸν ἀνάξιον.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ωσπερ τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχης ἱερώτατος, μὴ ἐλλίπης Ἐπιφάνιε σοφέ, ἱκετεύειν ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων σε.

Ζῶσον με σοφέ, τὴν ἐξ ὕψους θείαν δύναμιν, ὡς ἂν πάσαν τοῦ Βελίαρ τὴν ἰσχύν, καταβάλω ἀνυμνῶν τὴν προστασίαν σου.

Ωφθης ἀληθῶς, Ἐκκλησίας ἐγκαλλώπισμα, Ἐπιφάνιε· διό σε δυσωπῶ, ἀμορφίας τῶν παθῶν με θάπτον λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἀγνή, τῆς σαρκὸς μου τὰ σκιρτήματα, ἢ τεκοῦσα τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, καὶ ζωὴν με πρὸς ἐνάρετον κυβέρνησον.

ᾠδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Μεγίστων, ἀξιωθεις χαρισμάτων, Ἐπιφάνιε παρὰ τοῦ Σωτῆρος, μεγίστων πόνων ἡμᾶς καὶ κινδύνων, καὶ ἐπιρρείας πικρᾶς τοῦ ἀλάστορος, ἀπάλλαξον ταῖς πρὸς Χριστόν, ἰεσείας σου Πάτερ δεόμεθα.

Επλήσθης, τῆς θεϊκῆς ἐπιπνοίας, τῇ ἀμέμπτῳ σου ζωῇ Ἱεράρχα· διό ἡμᾶς πλησον θείας ἀγάπης, ὡς ἂν Χριστῷ θεοφρόνως δουλεύσωμεν, καὶ τῆς βασιλείας τῆς αὐτοῦ, κληρονομοί γενώμεθα Ὅσιε.

Παθῶν με, ἡ τρικυμία χειμάζει, καὶ καθέλκει εἰς θυθὸν γαλυνότατον, ὄρμον με ἴθυνον, τῶν ἐνταλμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχα σοφέ Ἐπιφάνιε.

Θεοτοκίον.

Ἄγγελον, ἁγιοτέρα ἐδείχθης, ἀσυγκρίτως Παναγία Παρ-
θένε, ὡς τὸν πανάγιον Λόγον τεκοῦσα, τὸν ἀλογίας τὸν
κόσμον ρυσάμενον· διὸ ἁγιάσον κάμοῦ, τὴν ρυπῶσαν καρδίαν
καὶ σῶσον με.

Λιάσωσον πάσης ἀνάγκης καὶ δλάβης ταῖς σαῖς πρεσβείαις
Ἱεράρχα Πάτερ σοφέ Ἐπιφάνιε, τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν
θεῖαν σου προστασίαν.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου...

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἦοις τῶν δογμάτων σου θεῖοις πυρσεύμασι, τῶν εὐσεβῶν
τάς καρδίας ἐλάμπρυνας· καὶ νῦν τῶν παθῶν τῆς ζοφώ-
σεως, ρῦσαι ἡμᾶς τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας, τῆς Κύπρου
λαμπτήρ Ἐπιφάνιε.

Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοι
σου ἀγαλιάσονται.

Στίχ.: Μακάριος ἀνὴρ...

Εὐαγγέλιον Ἱεραρχικόν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον.

Στίχ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα...

Ὁ ἴστανον θεοσπενταίον, ἰδεῖσθης. Πάσης
 πᾶσης ἁμαρτίας, ἀντιθέτους διαφύλαττε, ἐπιστοαίᾳ σου, τοῖς
 εὐκρινῶς σε γεραίροντας καὶ τοῖς ἐνθέοις δόγμασι, μένει
 ἀσαλεύτους δεόμεθα, πάντας τοὺς ἐν πίστει, ζητοῦντας τῆς
 θερμῆν ἀρωγῆν, Ἀρχιερεῦ ἱερότατε, Ἐκκλησίας στήριγμα.

Ῥδὴ ζ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τὸ ἐχθροῦ τὰς ἐφόδους, καθ' ἡμῶν Ἱεράρχα ἀπράκτους
 ἔργασαι, καὶ αἶτει τὴν εἰρήνην, καὶ πᾶσαν εὐνομίαν, τοῖς
 πιστῶς ἀνακράζουσιν Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλο-
 γητὸς εἶ.

Εκ τῆς Κύπρου ἐκλάμπεις, εἰς τὰ πέρατα πάντα φῶς θείας
 χάριτος, καὶ ἄπαντας πυρσεύεις, τοῖς λόγοις σου τοῖς θε-
 οῖς, Ἱεράρχα τοὺς κράζοντας Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
 εὐλογητὸς εἶ.

Ρθσαι πάσης ἀνάγκης, καὶ παθῶν Ἐπιφάνιε τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν, καὶ λάμπρον μετανοίας, ἡμῖν τὸ θεῖον φέγγος, τοῖς
 δοῦσαν ἐκάστοτε Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Γνώρισόν μοι Παρθένε, μετανοίας τὴν τρίβον ἵνα σωθῆσω-
 μαί, καὶ ρθσαί με μαρίας, ἐχθροῦ τοῦ ἀρχικάκου, ἵνα πί-
 σται κραυγάζω σοι· χαῖρε πιστῶν προσφυγῆ, καὶ σωτηρία Κό-
 ρη.

Ῥδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Εὖρον μεγίστην, πρὸς τὸν Χριστὸν παρρησίαν, καθικεύει
 θεόφρον Ἱεράρχα, ἐπερ τῶν ἐν πίστει, σπευδόντων τῆ σβ
 σκέπῃ.

Πρόπον καὶ ἁγίασμα τῶν ἁγίων σου, Ἐπιφάνιε ῥοαῖς τῶν πρεσβειῶν σου, κάθαρον καὶ πλῆθον, ἵνα σε μακαρίζω.

Αΰσθημάτων, καὶ δυσπραγίας ἀπάσης, Ἐπιφάνιε ἀτρέπτως διατήρει, τοὺς ὑπερυψοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γεοαρκομένον, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἱμάτων, ἀπεκύησας τὸν πάντων Βασιλέα, σώζοντας Παρθένε, τοὺς σέ δοξολογόντας.

ᾠδὴ θ. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιἄτρευσον τὸν νοῦν μου, τετραυματισμένον, ταῖς ἐπηρείαις τοῦ ὄψεως Ὅσιε, καὶ τὴν καρδίαν μου πλήρωσον κατανύξεως.

Μονάς τὰς οὐρανίους, Πάτερ κατοικήσας, μὴ διαλίπης σοφέ Ἐπιφάνιε, τοῦ ἐποπτεύειν ἐκεῖθεν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ο μέγας Ἱεράρχης, Κύπρου ὁ προστάτης, ἡμῶν ἀπαύστως προστάτετε Ὅσιε, τῶν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ ὑμνολογούντων σε.

Θεοτοκίον.

Υπέρ τῶν σέ ὑμνούντων, πίστει ἀδιστάκτῳ, Μητὲρ Θεοῦ Ἀειπάρθενε Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει τὸν μόνον εὐσπλαγχνον.

Τὸ Ἄξιον ἔστιν καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Ωφθης Ἐκκλησίας λαμπρὸς φωστήρ, καὶ τῆς εὐσεβείας, θεωρητῶν ὑφηγητῆς· διὸ σοι δοῶμεν αἶτι πταισμάτων

λύειν, πατρὶς Εὐαγγελίου, τιμῆς σε
Βίω διαπρέψας ἀγγελικῶ, ποιμὴν θεοφόρος, θεία ψήφω
 τῆς τοῦ Χριστοῦ, ὠφθης Ἐκκλησίας, παμμάκαρ τῆς ἐν
 Κύπρῳ διό σε Ἐπιφάνιε μακαρίζομεν.

Τῆς ἱεραρχίας σου τὴν στολὴν, ἀρετῶν ἰδέαις, κατεκόσμη-
 σας ἱερῶς, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὸν ζῆλον κεκτημένος,
 τῆς θείας Ἐπιφάνιε, δόξης ἔτυχες.

Χαίροις ἱερέων ἢ καλλονῆ, καὶ ἀρχιερέων, ἐγκαλλώπισμα
 ἱερὸν χαίροις Ἐκκλησίας, ὁ φωτοφόρος λύχνος, καὶ τῶν
 πιστῶν προστάτης, ὦ Ἐπιφάνιε.

Πόγοις καὶ διδάγμασιν ἱεροῖς, τῶν πιστῶν στηρίζεις, Ἐπι-
 φάνιε τὴν πληθύν, καὶ αἰρετιζόντων, τὴν ἄνοιαν ἐλέγχεις,
 ὡς μύστης Ἐπιφάνιε, θείας χάριτος.

Εἴχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, πρέσβευε ἀπαύστως
 Ἱεράρχα ὑπὲρ ἡμῶν, ὡς ἂν πάσης δλάβης, ρυώμεθα καὶ
 πόνων, καὶ ἐν Χριστῷ ἀμέμπτως, πολιτευσώμεθα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων....

Τὸ τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς
 καὶ ἀπόλυσις μεθ' ἧν τὸ ἐξῆς:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Θεὸς Ἱεράρχης πεφηνῶς, τῆς μεγαλωσύνης τῷ θρόνῳ, ἤδη
 παρίστασαι, Πάτερ Ἐπιφάνιε, ἀξιοθαύμαστε· διὰ τοῦτο
 δοῦμέν σοι ἀπαύστως δυσώπει, πάσης ἡμᾶς θλίψεως, καὶ πε-
 ριστάσεως, σώουσι καὶ ἀτρώτους τηρεῖσθαι, καὶ πταισμάτων
 λύειν δίδόναι, τοῖς εἰλικρινῶς σε μακαρίζουσι.

Δίστιχον

Τὴν παροῦσαν δέησιν τοῦ Γερασίμου
 Δέξαι Ἐπιφάνιε ἐν εὐμενείᾳ.

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ
ΗΜΩΝ ΕΠΙΦΑΝΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΥΠΡΟΥ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ

Ὡς Ἱεράρχης τοῦ Σωτήρος ἐνθειώτατος
Τῆς ἐν τῇ Κύπρῳ Ἐκκλησίας ποιμὴν ἀριστος
καὶ τοῦ Πνεύματος δοχεῖον λαμπρὸν ἐδειχθης.
Ἄλλ' ὡς ἔχων παρησίαν πρὸς τὸν Κύριον
καθικέτετε λυτροῦσθαι πάσης θλίψεως
τοὺς δοῶντάς σοι χαίροις Πάτερ Ἐπιφάνιε.

Ἄγγελος ἐν τοῖς τρόποις, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, θεόφρον
Ἐπιφάνιε Πάτερ (ἐκ γ') καὶ τῆ ἀγγελικῆ σου ζωῆ, τῆς
εὐσεβείας ἐκφαίνεις τὰς χάριτας, δι' ὧν πυρσεύεις ἅπαντας,
τοὺς ἐκδοῶντάς σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε δι' οὗ ἐπιφαίνει χάρις
χαῖρε δι' οὗ ἀμαυροῦται πλάνη
χαῖρε τῶν τοῦ νόμου λιπῶν τὴν προτύπωσιν

χαίρει το πνεύμα σου
 χαίρει ύψος θείας γνώσεως δια του καθαρού
 χαίρει βάθος ταπεινώσεως ως θεράπων του Χριστού
 χαίρει ότι έδέξω την του Πνεύματος χάριν
 χαίρει ότι άλώσω την αίρέσεων πλάνην
 χαίρει φωστήη της πίστεως άφυτος
 χαίρει προσητήη μανίας του δράκοντος
 χαίρει δι' ού οι πιστοί δεδαιοούνται
 χαίρει δι' ού δυσσεβείς άπωθοούνται

χαίροις Πάτερ 'Επιφάνιε.

Βλέματι διανοίας, της Καινής διαθήκης, την έλλαμψιν
 σοφώς κατοπιεύσας, την έν νόμω παρείδες σκιάν, και τφ
 φωτι της χάριτος προσέδραμες, ύφ' ού καταναγαζόμενος, 'Επι-
 φάνιε άνεδόας'

'Αλληλούϊα.

Γέρας θεϊον έκτήσω, διά δίου όσίου, λιπών τών έπιγείων
 την σχέσιν, και τφ Σωτήρι άκολουθών, τών παρ' αυτό
 χαρισμάτων πεπλήρωσαι, δι' ών πτεροίς προς έρωτα, τών ύπερ
 φύσιν τούς δοώντας'

χαίρει ζωής έναρέτου τύπος
 χαίρει ήθών ούρανίων λύχνος
 χαίρει ό την κλησιν κυρώσας τοίς έργοις σου
 χαίρει ό την χάριν έκφήνας τοίς τρόποις σου
 χαίρει μύστης ένθεώτατος θεοσοδότην άρετών
 χαίρει σκευος ιερόχρυσον ζωηφόρον δωρεών
 χαίρει ότι ύψηλθες τόν ισάγγελον δίον
 χαίρει ότι δραβεύεις τόν έναρετον ζήλον
 χαίρει παθών σκεδάσας την ζόφωσιν
 χαίρει έχθρών έκλύσας την ένστασιν
 χαίρει ψυχών έκκαθαίρων τόν ρύπον
 χαίρει νοός τās κηλίδας έκομήχων

Δόξης τῆς τοῦ Σωτήρος, ἑραστής ἀνεδείχθης, ποικίλαις ἀρεταῖς διαπρέπων, καὶ θαυμάτων χάριν εἰληφώς, τῆς εὐσεβείας μυσταγωγὸς πέφηνας, παμμακάρο Ἐπιφάνιε, τῆ ἀνάρχῳ Τριάδι ψάλλον·

Ἄλληλούϊα.

Ελαμπας ἐν τῇ Κύρῳ, ὡς ἄστηρ ὑπερλάμπων, καὶ μέγας καὶ σοφὸς Ἱεράρχης, καὶ τῆς ἀληθείας τὰς αὐγάς, πανταχοῦ ἐφήπλωσας Ἐπιφάνιε· διὸ σου τὴν λαμπρότητα, γεραίρο- ντες ἀναδοῶμεν·

χαῖρε τὸ ἄστρον τῆς εὐσεβείας
χαῖρε ἡ πῶσις τῆς δυσεβείας
χαῖρε τῆς ἐν Κύρῳ Ἐκκλησίας πρόβολος
χαῖρε Ὁρθοδόξων δογμάτων ὁ πρόμαχος
χαῖρε ὄργανον θεόπνευστον σωτηρίων διδαχῶν
χαῖρε φάσγανον ἀμφίστομον τῶν ὀθνείων ἐνοιῶν
χαῖρε ὅτι ἐπλήσθης οὐρανίων χαρίτων
χαῖρε ὅτι ἐδέξω γνώσιν τῶν ἀπορρήτων
χαῖρε λαδὼν τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος
χαῖρε πλησθεὶς τῆς θείας χρησιμότητος
χαῖρε ψυχῶν θεραπεύων τὰ πάθη
χαῖρε παθῶν ἀπελαύνων τὰ δάση

χαίροις Πάτερ Ἐπιφάνιε.

Ζηλωτῆς ἀνεδείχθης, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ὡς θεῖος Ἱε- ράρχης θεόφρον· τοῦ γὰρ Παρακλήτου, ἐν σοί, δαιμιλῶς ἡ θεία χάρις ἐπεφοίτησεν· Ἐντεῦθεν Ἐπιφάνιε, διεγείρεις τοὺς πιστοὺς ψάλλειν·

Ἄλληλούϊα.

Ηδοθεῖσά σοι χάρις, Ἐπιφάνιε Πάτερ, παρὰ τοῦ Παρα- κλήτου ὑπόθεν, τῶν θείων δογμάτων σε σοφῶν, ὑψη-

ἡμεῖς ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἐν ἀγάπῃ ἡμεῖς ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἐν ἀγάπῃ

γαίρει ὁ μέγας ἐν Ἱερουσαλὴμ
 γαίρει ὁ πῶν ἐν κορινθούσι
 γαίρει τῶν δογματικῶν τῶν θεῶν διδασκαλία
 γαίρει ὁ τῷ θεῷ ἐν πᾶσι ἰσχυροί
 γαίρει οὐκ ἠμερόν Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ
 γαίρει ἀνταρτία καὶ ἡττημα τῆς ἀπάτης τοῦ ἔχθρου
 γαίρει ἀλήθειας τῆς θείας ἐκ θεοῦ ἐνεργείας
 γαίρει ἑγγραμμοῦ ἀπὸ τῆς θεοῦ ἀγάπης
 γαίρει πιστῶν ἀπάντων ἀφάνισμα
 γαίρει Χριστοῦ εὐαγγελισμῶν ὁ μύστης
 γαίρει θανάτων ψυχοφθόρων ὁ γύστης

γαίρει Πάτερ Ἐπιφάνιε.

Θεῶν τῶν ἐκλάμπων, τοῦ Σωτήρος θεράπων, καὶ μέγας καὶ
 σοφὸς Ἱερουσαλὴμ, τῆς Ἐκκλησίας ἀφθής σαφῶς, λόγῳ καὶ
 ἔργῳ ἀναπτύσσων ἅπασιν, τὸ θεῖον εὐαγγέλιον, Ἐπιφάνιε τοῖς
 δοῦλοι

Ἀλληλοῖα.

Iθουας τὴν σὴν κοίμησιν, πρὸς νομάς σωτηρίας, ὡς θεὸς
 μαθητῶν τοῦ Σωτήρος, καὶ αἰρέσεων ἁπασῶν, θριαμβεύ-
 ον τῆς διδασκίας ταῖς συνθήκαις σου· διὸ σε ἱερῶτατε, ἀνευφη-
 μῶντες ἐδοξάμεν

γαίρει τῆς χάριτος ὁ ἐκφάντωρ
 γαίρει ὁ θεὸς ἱεροφάντωρ
 γαίρει ἀποστολῶν δογματικῶν τῆς πίστεως
 γαίρει ἀποστολῶν ἀγάπης τοῦ κτίσματος
 γαίρει ἐκ πᾶσι αἰρέσεων ἀληθειῶν θαυμασιῶς
 γαίρει ἐκ πᾶσι ἀληθειῶν ἀληθειῶν πλάνην νουνεχῶς
 γαίρει τῶν Ἀποστόλων ἱερὸς ἰσχυροῦς

χαίρε τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
 χαίρε ποιὴν Κυπρίων περιόδοι
 χαίρε λιμὴν ἀπάντων ἀχειμαστε
 χαίρε τὰς νόσους ἰώμενος λόγῳ
 χαίρε τοῖς ἔργοις ἐκλάμπων τῷ κόσμῳ.

χαίροις Πάτερ Ἐπιφάνιε.

Κλίμαξ κεχηρμένος, διῶ τῷ ἰσαγγέλῳ, ἀνήλθες πρὸς οὐρά-
 νιον ἕψος, καὶ τῷ πάντων ἠνώθης Θεῷ, καὶ ἐθεώθης
 κατὰ θεῖαν μέθεξιν· ἐντεῦθεν Ἐπιφάνιε, τῷ σὲ δοξάσαντι ἐδό-
 ος·

Ἄλληλοῦια.

Ἄμπων ἔργῳ καὶ λόγῳ, καὶ θαύμασι παραδόξως, τῇ θείᾳ
 τοῦ Χριστοῦ ἐνεργείᾳ, ὀδηγεῖς πρὸς λιμῶνας ζωῆς, τὴν
 λογικὴν σου ποιήμην Ἐπιφάνιε, ἥτις ἐν σοὶ χορεύουσα, ἐν
 εὐφροσύνῃ ἐκδοᾷ σοι·

χαίρε ποιμένων ἢ νομοστάθμη
 χαίρε Ὀσίων κανὼν ἐν πᾶσι
 χαίρε λειτουργγὲ τοῦ Σωτῆρος πανθαύμαστε
 χαίρε Ἱεράρχα Κυρίου πανάριστε
 χαίρε οἶκος θεοῦ Πνεύματος καὶ Ἀγγέλων μιμητῆς
 χαίρε σκῆνωμα πολῦτιμον τῆς Τριάδος τῆς σεπτῆς
 χαίρε ὅτι ἐπήρθης τῶν γηϊνῶν ἀπάντων
 χαίρε ὅτι ἐπλήσθης ψυχοτρόφων ναμάτων
 χαίρε Θεοῦ σεπτὸν οἰκητήριον
 χαίρε πιστῶν θερμὸν ἰλαστήριον
 χαίρε ζωῆς καθαρᾶς ὑποφῆτα
 χαίρε ἡμῶν πρὸς τὰ κρείττω ἀλειπτα

χαίροις Πάτερ Ἐπιφάνιε.

Μυστηρίων τῶν θείων, πρακτικὸς ὑποφῆτης, ἐδείχθης κα-
 θαρθεὶς τὴν καρδίαν· ἐνθεν ἱεράτευσας Χριστῷ, ἀγγε-

Ἄλληλούϊα.

Νόμοις Εὐαγγελίου, καὶ ἤθεσιν ἀμέμπτους, ποιμάνας ὡς
σοφός ποιμενάρχης, τοὺς λογικοὺς ἄρνας σοφέ, σεσωσμέ-
νους τούτους Χριστῷ προσήγαγες, οἵτινες ἀγαλλόμενοι, ἐν σοὶ
Πάτερ ἀνεβόων.

χαίρε ὁ δοῖος Ἱεράρχης
χαίρε ὁ ἀριστος ποιμενάρχης
χαίρε ἀπαθείας τὸ θεῖον κειμήλιον
χαίρε ἐγκρατείας τὸ ἔμπνουν ὄσφράδιον
χαίρε στόμα θεοκίνητον διδασκάλων πρακτικῶν
χαίρε πλοῦτος πολυτίμητος χαρισμάτων θεϊκῶν
χαίρε ὅτι πανσόφως τὸν λαὸν σου ποιμαίνεις
χαίρε ὅτι τὴν πλάνην τοῦ δολίου ἐκτρέπεις
χαίρε πλησθεὶς τῆς θείας ἐλλάμπρεως
χαίρε λαβὼν τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος
χαίρε ψυχῶν θαυμαστὴ οἰκονόμη
χαίρε πιστῶν ὁδηγὴ θεοφόρη

χαίροις Πάτερ Ἐπιφάνιε.

Συνοτρόφω σου δίψ, ξενοθεὶς τῶν ἐνύλων, ξενίζεις τῶν πι-
στῶν τὰς καρδίας, ταῖς πολλαῖς ἐκ Θεοῦ δωρεαῖς, Ἀρχιε-
ράρχα Πάτερ Ἐπιφάνιε· ἐν θαύμασι γάρ Ὅσιε, καταυγάζεις
τοὺς ἐκδοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Ομῆροις τῶν διδασκῶν σου, καὶ θαυμάτων τοῖς ρεῖθροις,
ἀρδεύεις τῶν ψυχῶν τὰς ἀρούρας· ἔνθα πολυπλάσιον
καρπὸν, τῷ γεωργῷ τῶν ἀπάντων προσήγαγον, πιστῶς σε
Ἐπιφάνιε, ἀνυμνοῦντες καὶ ἐκδοῶντες·

χαίρε Τριάδος ὁ μυστολεκτής
 χαίρε τῆς πλάνης ὁ καταπέλτης
 χαίρε ζωηφόρων ναμάτων ἀνάβλυσις
 χαίρε ψυχοφόρων δογμάτων κατάφρησις
 χαίρε ρεῖθρον διειδέστατον σωτηρίου ἐκ πηγῆς
 χαίρε στόμα ἐνθεώτατον Εὐαγγελικῆς φωνῆς
 χαίρε ὅτι πλουσίας διδασχάς ἀναβλύζεις
 χαίρε ὅτι ὀθνεῖας παροχάς κατακλύζεις
 χαίρε ζωῆς ὁσίας θησαύρισμα
 χαίρε πολλῶν χαρίτων ἐναύλισμα
 χαίρε δι' οὗ νεουργοῦνται καρδίαί
 χαίρε δι' οὗ καταργοῦνται κακίαί

χαίροις Πάτερ Ἐπιφάνιε.

Πλήρης τῆς φωταυγείας, Παρακλήτου ὑπάρχων, τῇ σῇ
 καθαρωτάτῃ διώσει, ἀρχιερεὺς θεοειδῆς, τῆς Ἐκκλη-
 σίας ὠφθης Ἐπιφάνιε· Ἀποστόλων· γὰρ τοῖς ἴχνεσιν, ἀκο-
 λουθῶν ἀνεβόας·

Ἄλληλοῦια.

Ρώμην ἐνδεδυμένος, Ἐπιφάνιε θεῖαν, κατίσχυσας ἐν πᾶσι
 τοῖς πόνοις, καὶ ἐν δυνάμει τῇ θεϊκῇ, τὴν σὴν λαχοῦσαν
 ποιμνὴν, διεξήγαγες, τοῖς θεῖκοις ἐντάλμασιν, ἀναδοῦσάν σοι
 ἐκ πόθου!

χαίρε Χριστοῦ θεόσοφος μύστης
 χαίρε ἐχθροῦ μανίας ὁ ρύστης
 χαίρε ταπεινώσεως ὕψος περίδλεπτον
 χαίρε ἀπαιδευτῶν σοφὸν παιδευτήριον
 χαίρε ὁσιος ἐν πράξεσι καὶ σοφὸς ἐν διδασχαῖς
 χαίρε ἄκακος καὶ ἐνθεος ἐν ἀγίαις ἀρεταῖς
 χαίρε ὅτι ἀμέμπτως διατρέπεις ἐν κόσμῳ
 χαίρε ὅτι καρδίας καταυγάζεις τῷ λόγῳ
 χαίρε παθῶν νεκρώσας πᾶν κίνημα

χαῖρε νοός ὑψηλῆς
 χαῖρε λαμπρόν ἀπαθείας ταμειῶν
 χαῖρε σεπτόν Παρακλήτου δοχεῖον

χαίροις Πάτερ Ἐπιφάνιε.

Γῶμα καὶ τὴν ψυχὴν σου, καθαγνίσας ὁσίως, ἐδέξω χορηγίας τὰς θείας, καὶ θαύμασι Πάτερ δοξασθεῖς, ἀγγελικῶς τῷ Χριστῷ ἱεράτευσας, Ἄρχιερεῦ μακάριε, πιστοὺς διεγείθων κραυγάζειν·

Ἄλληλούϊα.

Υῆς ἐν Κύπρῳ ἁγίας, τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ποιμὴν καὶ ὁδηγὸς καὶ προστάτης καὶ πάσης Ἐκκλησίας φωστήρ, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα μακάριε, φωταγωγῶν τοῖς λόγοις σου, τοὺς ἐκδοῦντάς σοι τοιαῦτα·

χαῖρε τῆς Κύπρου τὸ θεῖον σέλας
 χαῖρε Ὅσιων ἁγίων γέρας
 χαῖρε θεορρήμον σοφῆ Ἐπιφάνιε
 χαῖρε ἱερέων κανὼν ἀπαρέγκλιτε
 χαῖρε θεῖον ἐγκαλλώπισμα εὐκλεῶν Ἱεραρχῶν
 χαῖρε τύπος καὶ ὁμοίωμα Ἀποστόλων τῶν σοφῶν
 χαῖρε ὅτι σκεδάξεις τὴν ἀχλὺν τῆς ἀπάτης
 χαῖρε ὅτι τὸν δῆμον τῶν πιστῶν καταυγάζεις
 χαῖρε λαμπτὴρ ἠθῶν καθαρότητος
 χαῖρε ἀυγὴ τῆς θείας χρηστότητος
 χαῖρε Χριστοῦ μαθητῆς θεοφόρος
 χαῖρε ἡμῶν ὁδηγὸς θεηγόρος

χαίροις Πάτερ Ἐπιφάνιε.

Υψωσον Ἱεράρχα, τὰς ὁσίας σου χεῖρας, Χριστῷ τῷ δασι-
 λει τῶν αἰῶνων, καὶ δεήθητι ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν εὐλαδῶς
 εὐφημούντων σε Ὅσιε, ὡς ἂν πταισμάτων ἄφεισιν, ληψόμεθα
 οἱ ἐκδοῦντες·

Ἑλληλουαία.

Φῶς τὸ ἄδυτον βλέπων, τῆς ἀνάρχου Τριάδος, τελέσας σου
δοσίως τὸν δρόμον, ἐκ σκοτόους ποικίλων πειρασμῶν, ταῖς
φωτοφόροις πρεσβείαις σου λύρωσαι, παμμάκαρ Ἐπιφάνιε
τοὺς ἐκδοῶντάς σοι ἐν πίστει·

χαῖρε Τριάδος ὁ παραστάτης
χαῖρε ἀπάντων ἡμῶν προστάτης
χαῖρε ὁ μετέχων λαμπρῶς τῆς θεώσεως
χαῖρε ὁ ἐξάγων ἡμᾶς τῆς στενώσεως
χαῖρε φῶς ὄρων τὸ ἄδυτον Τρισηλίου ἀστραπῆς
χαῖρε ζῶφον λύων πάντοτε ἁμαρτίας χαλεπῆς
χαῖρε ὅτι τὰ γέρα ἀποδρέπεις τῶν πόνων
χαῖρε ὅτι τὸ ἄχθος παύεις νόσων καὶ πόνων
χαῖρε Χριστοῦ τῆς δόξης συμμετοχος
χαῖρε ἡμῶν ἀκοίμητος ἔφορος
χαῖρε συνῶν Ἀσωμάτων τοῖς δήμοις
χαῖρε ψυχῶν λύτρωσις τῆς ὀδύνης

χαίροις Πάτερ Ἐπιφάνιε.

Χαίρων ἐν τοῖς ὑψίστοις, Ἐπιφάνιε Πάτερ, χαρὰν τὴν
αἰώνιαν καὶ θείαν, ἐκ πάσης λύπης καὶ συμφορᾶς, ἀνω-
τέρους ἀπαύστως διαφύλαττε, τοὺς πίστει προσιόντας σοι, καὶ
τῷ Σωτῆρι ἐκδοῶντας·

Ἑλληλουαία.

Ψῆξον τὰς διεκχύσεις, τῶν ἀμέτρων παθῶν μου, τῇ σῇ πρὸς
τὸν Δεσπότην πρεσβείᾳ, καὶ ἐκ πάσης με ἐπιφορᾶς, τοῦ
ὀλεθρίου Βελίαρ ἀπάλλαττε· ἰδοὺ γὰρ μετὰ πίστεως, οὐ παύο-
μαι ἀναδοᾶν σοι·

χαῖρε τὸ κλέος τῆς Ἐκκλησίας
χαῖρε ὁ στῦλος τῆς εὐσεβείας

χαίρει Ἰερομόνη·
 χαίρει Ἀσωμάτων Ἀγγέλων ἐφορμῆλος
 χαίρει τείχος ἀρραγέστατον Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ
 χαίρει Ἐλεγχος αἱρέσεων καὶ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ
 χαίρει τῶν Ὁρθοδόξων θεία χειραγωγία
 χαίρει τῶν εὐσεβοῦντων πρὸς Χριστὸν μεσιτεία
 χαίρει δι' οὗ παθῶν λυτρωθῆσομαι
 χαίρει δι' οὗ Χριστῷ προσαχθῆσομαι
 χαίρει πιστῶν ὁδηγὸς σωτηρίας
 χαίρει κάμου ἔδρασμα ἀσφαλείας

χαίροις Πάτερ Ἐπιφάνιε.

Ω σοφέ Ἱεράρχα, Ἐπιφάνιε Πάτερ, ἀπάσης Ἐκκλησίας
 λαμπρότης, (ἐκ γ') δέξαι τὰ ἐφύμνια ἡμῶν, καὶ αἶπει ἀεί
 πταισμάτων συγχώρησιν, τοῖς πόθῳ σοι προστρέχουσι, καὶ τῇ
 Τριάδι ἐκδοῦσιν·

Ἀλληλούϊα.

Καὶ αὐθις τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ω Ἱεράρχης τοῦ Σωτῆρος ἐνθεώτατος
 Τῆς ἐν τῇ Κύπρῳ Ἐκκλησίας ποιμὴν ἄριστος
 Καὶ τοῦ Πνεύματος δοχεῖον λαμπρὸν ἐδειχθῆς.
 Ἄλλ' ὡς ἔχων παρηγοίαν πρὸς τὸν Κύριον
 Καθικεύτετε λυτρουῖσθαι πάσης θλίψεως
 Τοῦς δοῶντάς σοι· χαίροις Πάτερ Ἐπιφάνιε.

Δίστιχον.

Χαίρει Ἐπιφάνιε ἱεροφάντων
 Ταπεινὸς Γεράσιμος ἀναβοᾷ σοι.